

Egz. obow. Reg. 38 / 78

Z prac Prezydium Rządu

Decyzje o istotnym znaczeniu dla rozwoju przemysłu okrętowego

WARSZAWA PAP. Jak informuje rzecznik prasowy rządu — 11 sierpnia br. Prezydium Rządu przyjęło uchwałę, w której ustalono zostały zadania związane z przewozem produktów rolnych przez transport samo-

chodowy w drugim półroczu. Na koordynatora tego typu przewozów wyznaczono przedsiębiorstwa PKS; będą one współdziałać z wojewódzkimi organami administracji państwowej. Nadzór nad sprawnym i terminowym wykonaniem zadań powierzono wojewodom i prezydentom miast. W miarę potrzeb, na wniosek przedsiębiorstw PKS, do przewozów produktów rolnych będą kierowane samochody ciężarowe i ciągniki z przyczepami, pozostające w gestii u społecznych zakładów pracy.

Prezydium Rządu rozpatrzyło informacje ministra energetyki i energii atomowej na temat bieżącej sytuacji w tym dziale gospodarki. Zaistniałe w dniu 8 sierpnia br. rozległe awarie urządzeń w szeregu elektrowni spowodowały konieczność ograniczenia poboru energii elektrycznej przez przemysł i ludność. Pociągnięto to za sobą wielomilionowe straty w gospodarce. Wysilki załóg elektrowni i służb remontowych oraz budowlanych umożliwiły przywrócenie 9 m. normalnego stanu pracy energetyki. Przedyskutowano i zatwierdzono kroki, jakie podjął resort w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu energetycznego oraz oceniono sytuację w remontach i inwestycjach energetycznych.

Z kolei rozpatrzono problemy gospodarki energetycznej w okresie szczytu jesienno-zimowego. Ustalono i przyjęto program celowego poboru energii elektrycznej i gazu dla zakładów przemysłowych w tym okresie.

Jednocześnie Prezydium Rządu dokonało wstępnej oceny szkód wywołanych w ostatnich dniach przez wichurę i ulewne deszcze. Rozpatrzono także całość zagadnień związanych z organizacją skupu i obrotu ziemniakami.

Przyjęty plan zaopatrzenia ludności w ziemniaki, a także w warzywa przewiduje, w porównaniu do ubiegłego sezonu, znaczne zwiększenie rezerw oraz usprawnienie przechowywalności.

W KOJNYM PUNKCIE porządku dziennego Prezydium Rządu rozpatrzyło problemy dalszej rozbudowy i modernizacji przemysłu okrętowego, a wśród nich przedsięwzięcia inwestycyjne w Stoczni im. Adolfa Warskiego w Szczecinie oraz w Stoczni Remontowej w Świnoujściu.

Zapadły też decyzje zmierzające do poprawy zaopatrzenia przemysłu okrętowego w materiały i elementy z kooperacji.

Sprecyzowano zadania, jakie mają w tej mierze do spełnienia resorty hutnictwa, chemii, przemysłu maszynowego, łączności, budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz handlu zagranicznego i gospodarki morskiej.

Sierpniowy numer „Nowych Drog”

WARSZAWA PAP. Ukazał się sierpniowy numer „Nowych Drog” — organu teoretycznego i politycznego KC PZPR. Otwiera go artykuł poświęcony problemowi rozwoju samorządu robotniczego. Numer przynosi ponadto pozycje traktujące o rodzinie i zachodzących w niej przemianach, warunkach życia w osiedlach mieszkaniowych oraz o zadaniach zaplecza naukowo-badawczego budownictwa.

Kontynuując publikację materiałów na zorganizowanej w br. przez redakcję — wspólnie z ZG TPP-R — konferencji na temat Wiedzy o Związku Radzieckim i przyjaźni polsko-radzieckiej — miesięcznik zamieszcza również poświęconą wspólnie pracy naukowo-technicznej między Polską a ZSRR.

Z BOCIANIEGO GNIAZDA

STATKI NA WEJŚCIU 12.5.

m/s „Wodnica” z Francji,
m/s „Kopalnia Wirek” z Danii,
m/s „Kopalnia Moszczenica” z RFN,
m/s „Kopalnia Sosnowiec” z Łotwy,
m/s „Kopalnia Wąbrzych” z Francji,
m/s „Suwalki” z Danii,
m/s „Piotrków Trybunalski” z Danii,
m/s „Nereida” z Kolobrzegu.

STATKI NA WEJŚCIU 12.5.

m/s „Kudowa-Zdrój” do Norwegii,
m/s „Wróżka” do Danii i Norwegii,
m/s „Transportowiec” do Gdanską,
m/s „Brygada Małkowskiego” do Danii,
m/s „Bielsko” do Danii,
m/s „Kędzierzyn” do Finlandii,
m/s „Emilia” do Kaunasu.

STATKI NA WEJŚCIU 13.5.

m/s „Wejherowo” z Finlandii,
m/s „Jedność Robotnicza” ze Szwecji.

STATKI NA WEJŚCIU 13.5.

m/s „Liwiec” do Oslo,
m/s „Piotrków Trybunalski” do Danii.

WARSZAWA PAP. Obecnie działa w kraju ok. 300 agencji punktów sprzedaży detalicznej. W ciągu ostatnich 6 miesięcy uruchomiono 1318 takich sklepów. Obok nich istnieje ok. 500 punktów sprzedaży detalicznej, które są głównie kioskami. Na zasadach agentycznych prowadzona jest również sprzedaż lodów i wody sodowej z automatów.

Proces przejmowania sklepów w agencje przebiegał najszybciej w branżach warzywno-owocowej i kwaciarskiej. Już obecnie ok. 65 proc. wyznaczonych do przekazania placówek znajduje się w rękach agentów. Wolniej natomiast postępuje przejmowanie sklepów ogólnospożywczych, piekarni, kawiarni i wino-cukierniczych. Na 5 tys. wyznaczonych placówek tylko 565 działają na zasadach agentycznych.

Przyczyn tego stanu rzeczy jest kilka. Prowadzący sklepy warzywno-owocowe i kwaciarskie mają większe oparcie w źródłach zaopatrzenia. Dotarcia do indywidualnych producentów z pominięciem aparatu skupu. Czynnikiem sprzyjającym są również niższe koszty przejęcia tych sklepów, ze względu na niższy poziom wyposażenia. Niebagatelną jest również sprawa konkurencyjności. Agenci mają

szanse sprowadzania świeższych produktów, a tym samym ściąganie klientów. Nie bez znaczenia jest również ruch cen w tej branży, który stanowi swoistą rekompensatę.

Tego typu preferencji nie mają deodujący się na przejęcie sklepów ogólnospożywczych. W mniejszym stopniu mogą oni liczyć na zakupy bezpośrednie, zaś nielubią sytuacji w podażi szczególnie poszukiwanych artykułów spożywczych, stwarza ryzyko dłuższego dochodzenia do oczekiwanej rentowności.

WSS „Spółem” podjęło działania, aby wywrócić szanse startu. Wprowadzono m.in. dostawy do sklepów agentycznych przetworów mięsnych ze źródeł społecznych. Agenci uzyskali również możliwość sprzedaży według i drobiazów pochodzących ze źródeł nie społecznych. Zezwolono na dzierżawienie wyposażenia sklepów zamiast

ich wykupowania. Indywidualnie zwalnia się niektórych agentów z odpłatności za transport towarów z magazynów spożywczych.

Wydaje się jednak, że nie wykorzystano jeszcze wszystkich form zbytu. Można by mieć nadzieję, że prowadzenie w sklepach agentycznych sprzedaży poza godzinami typowymi dla handlu społecznego, przy odpowiednio wyższych cenach, które stanowiłyby ekwiwalent za tę usługę. Warto również zastanowić się nad większą elastycznością podziału sklepów agentycznych według branż. Chodzi m.in. o równoległe prowadzenie sprzedaży artykułów ogólnospożywczych oraz przetworów i ich przetworów w jednej placówce.

Największe jednak rezerwy tkwią w umożliwieniu agentom nawiązania bezpośredniego kontaktu z producentami społecznymi, m.in. PGR-ami i spółdzielniami rolniczymi.

Nie wykorzystano także dotąd pola działalności istniejącej w branży piekarni, kawiarni i wino-cukierniczych, przede wszystkim w powiązaniu sklepów agentycznych z małymi piekarniami i cukierniami.

Ocenia się, że utworzenie placówek pracujących dobrze ku zadowoleniu klientów agentów. Warto więc sprawdzić, jak w praktyce idzie jeszcze aktywizować roszczenia.

NA terenach warszawskiej Fabryki Samochodów Osobowych odbył się — przy pomocy śmigłowca — montaż klimatyzatorów w ramach modernizacji malarni. Koncepcję montażu klimatyzatorów umieszczonych na dachu malarni przygotowano w Zakładach Urządzeń Galwanicznych i Lakierniczych Wieluń, a operację wykonała ekipa robotników montażowo-śmigłowcowych Pręds. Prod. i Montażu Urządzeń Instalacji i Konstrukcji Budowlanych „Instal” w Nasielsku.

(Pot.: CAF-Dąbrowiecki)

Zgodnie z potrzebami

Rynek otrzyma dodatkowo pół miliona koszul typu safari

ŁÓDŹ PAP. Koszule safari i inne typy sportowe, a więc z kieszeniami, karczkami, pagonami itp. należą od dłuższego już czasu do

artykułów szczególnie poszukiwanych przez klientów. Wzrosty te są jednak znacznie bardziej dynamiczne, niż używa się też na nie więcej tkanin.

Koszuł pewnego zmniejszenia globalnej liczby koszul rynek otrzyma w tym roku dodatkowo pół miliona sztuk najmodniejszych koszul sportowych. Oznacza to podwojenie uprzednio przewidywanych dostaw tego rodzaju ubiorów.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Szkice z dziejów LEŚNICY

MIASTO i gmina Leśnica, za patriotyczną postawę w walce o polskość i o wyzwolenie narodowe, zostały odznaczone Orderem Krzyża Grunwaldu III klasy. Stara Leśnica dostarczała materiał do wojennej przetrwania. W tym czasie, gdy w Leśnicy, Opracowano m.in. model społecznego rozwoju gminy, problemy oświaty, kierunku rozwoju rolnictwa, problemy demograficzne (data 1945-1980) warunki turystyki i rekreacji w tym regionie. Model społecznego towarzystwa regionalnego w gminie. Zebrane materiały zostały opracowane przez Instytut i przekazane gminie — ich uwiecznienie było publikacją pt. „Szkice z dziejów Leśnicy”.

Nowy rodzaj robota kuchennego

RZESZÓW PAP. W Zakładach Zmechanizowanego Szpitalu Domowego „Predom-Zelmer” w Rzeszowie zakończono przygotowania do uruchomienia produkcji nowego typu robota kuchennego, nazwanego „Zelmer 265”. W porównaniu z dotychczas wytwarzanymi nowymi rodzajami robotów kuchennych, nowy robot — który może wykonywać większość czynności — został on również wyposażony w młynek do mielenia kawy. Zastosowanie specjalnej przystawki umożliwia wykonanie samodzielną pracę robota kuchennego przy większości wykonywanych przez człowieka „operacji”, nie trzeba nim manipulować.

Jeżeli w sierpniu br. wykonany zostanie pierwszy 100 robotów kuchennych nowego typu.

Modne buty na zimę

WROCŁAW PAP. W pełni kalendarzowego lata — załoga doświadczonych Zakładów Przemysłu Skórnego „Odra” w Oleśnicy od pierwszych dni bm. produkuje modne obuwie na zimę. Głównie są to różne odmiany kozaczek — damskich i męskich. Ogółem w III kwartale br. oleśnickie zakłady „Odra” dostarczą na rynek krajowy ponad milion par obuwia zimowego.

Ponadto wytwarzane są obecnie w oleśnickich zakładach także modne półbuty — męskie i damskie w atrakcyjnych wzorach. Oleśnickie mokrasy powinny się spodobać panom — wytwarzane są bowiem z miękkich skór na lekkich, poliuretanowych spódach. Nowością na sezon jesienny, która powinna mieć duże powodzenie, będą kozaczki z miękkiej skóry z wykładką na zewnątrz cholewicką, a także kozaczki na niższym obcasie.

Bezodrzutowa broń myśliwska

LUBLIN PAP. Myśliwych — szczególnie tych młodych wprawnych — cieszy fakt skonstruowania nowego rodzaju broni myśliwskiej, w której nie występuje zjawisko odrzutu. Taką skrzynkę strzową wynalazł Jan Skwarca z Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie.

Istotą wynalazku jest zastosowanie otworu w lufie, umożliwiającego wyłot gazów powstających w wyniku spalania prochu w kierunku ku przeciwnym wyłotowi strzela. Na koniec lufy niebieska jest specjalna tuleja, której średnica jest mniejsza niż lufa. Powstałe dzięki temu szczelnemu — a wyłutują gazy, likwidując jednocześnie zjawisko odrzutu.

Najwięcej chętnych w branżach: warzywno-owocowej i kwaciarskiej

Sklepy agencyjne — w rozruchu

szanse sprowadzania świeższych produktów, a tym samym ściąganie klientów. Nie bez znaczenia jest również ruch cen w tej branży, który stanowi swoistą rekompensatę.

Tego typu preferencji nie mają deodujący się na przejęcie sklepów ogólnospożywczych. W mniejszym stopniu mogą oni liczyć na zakupy bezpośrednie, zaś nielubią sytuacji w podażu szczególnie poszukiwanych artykułów spożywczych, stwarza ryzyko dłuższego dochodzenia do oczekiwanej rentowności.

WSS „Spółem” podjęło działania, aby wywrócić szanse startu. Wprowadzono m.in. dostawy do sklepów agentycznych przetworów mięsnych ze źródeł społecznych. Agenci uzyskali również możliwość sprzedaży według i drobiazów pochodzących ze źródeł nie społecznych. Zezwolono na dzierżawienie wyposażenia sklepów zamiast

ich wykupowania. Indywidualnie zwalnia się niektórych agentów z odpłatności za transport towarów z magazynów spożywczych.

Wydaje się jednak, że nie wykorzystano jeszcze wszystkich form zbytu. Można by mieć nadzieję, że prowadzenie w sklepach agentycznych sprzedaży poza godzinami typowymi dla handlu społecznego, przy odpowiednio wyższych cenach, które stanowiłyby ekwiwalent za tę usługę. Warto również zastanowić się nad większą elastycznością podziału sklepów agentycznych według branż. Chodzi m.in. o równoległe prowadzenie sprzedaży artykułów ogólnospożywczych oraz przetworów i ich przetworów w jednej placówce.

Największe jednak rezerwy tkwią w umożliwieniu agentom nawiązania bezpośredniego kontaktu z producentami społecznymi, m.in. PGR-ami i spółdzielniami rolniczymi.

Nie wykorzystano także dotąd pola działalności istniejącej w branży piekarni, kawiarni i wino-cukierniczych, przede wszystkim w powiązaniu sklepów agentycznych z małymi piekarniami i cukierniami.

Ocenia się, że utworzenie placówek pracujących dobrze ku zadowoleniu klientów agentów. Warto więc sprawdzić, jak w praktyce idzie jeszcze aktywizować roszczenia.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Decyzja ta jest ze wszelkich miar słuszną, jako że koszul w ogóle jest pod dostatkiem i niektóre ich rodzaje — jak np. „Walcanka” — a podejmują tę produkcję również dwie następne fabryki „Romeo” i „Polanex”.

Stan wyjątkowy w Isfahanie

PARYŻ PAP. Komunikat opublikowany w Teheranie informuje, że rząd Iranu wprowadził stan wyjątkowy w Isfahanie, dawnej historycznej stolicy kraju. Wprowadzono tam również godzinę policyjną, która obowiązywać będzie przez czas nieokreślony.

Jak stwierdza komunikat, decyzja o wprowadzeniu stanu wyjątkowego została powzięta na prośbę władz miejskich Isfahana w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludności i turystom zagranicznym. Od dwóch dni bowiem Isfahan jest widownią gwałtownych demonstracji.

Do demonstracji o mniejszym zasięgu doszło również w Teheranie i w Tabriz w północno-zachodniej części kraju oraz w Ahwaz na południowym zachodzie.

ZNÓW CHCĄ ZABIJAĆ

Byli esesmani grożą śmiercią demaskatorom zbrodniarza

BONN PAP. Członkowie organizacji, udzielającej pomocy byłym esesmom (HIAG) zagroził holenderskiemu dziennikarzowi, Tjallingowi Erkelonowi z pisma „Windschoter Courant”, że zabija go jeśli nadal będzie demaskował przebywającego w RFN hitlerowskiego przestępcę, Wilhelma Aloisa Bosa. Dziennikarz wytrpił go kilka tygodni temu w Hattingen, w Zagłębiu Ruhry. W. Bos, Holender z pochodzenia, w czasie drugiej wojny światowej współpracował z esesomską służbą bezpieczeństwa i był w holenderskim mieście Emmen szefem hitlerowskiej „służby kontroli pracy”. Sąd holenderski w 1949 roku skazał go za zabicie w czasie okupacji 23-letniego obywatela holenderskiego. Zbrodniarza schronił się w RFN.

Jak podaje agencja Progress Presse Agentur, W. Bos po ujawnieniu w prasie holenderskiej jego przestępczej działalności w czasie wojny, porzucił dotychczasowe miejsce zamieszkania w Hattingen, a „opiekujący” się nim członkowie HIAG oświadczyli, że „zgadzają

Dziś otwarcie nowego odcinka stołecznego metra

Reprezentacyjna arteria Pragi w nowym szacie

PRAGA PAP. Sobota 12 bm. jest dniem oddania do użytku nowego, liczącego 4,7 km odcinka praskiego metra, łączącego dwie przeciwległe dzielnice — Dejvice i Vinohrady. Tegoroczna uroczystość jest w nowej szacie reprezentacyjna arteria Pragi — Plac Wacława. Jest to zakończenie kolejnego etapu rozbudowy i modernizacji miasta, zgodnie z programem przyjętym przez XIV i XV Zjazd KPCz i obliczonym do roku 2000.

PRASKIE metro, najmłodsze w Europie, ma już 12 km długości. Nowa linia o 7 stacjach przebiega na głębokości 30—53 m pod zabitym w śródmieściu Pragi, obok zamku hrabskiego, pod Weitařą i łącząc się na Placu Wacława z czynną od 4 lat pierwszą trasą.

NA OBU LINIACH metro przewozić będzie ponad pół miliona pasażerów dziennie, a jego udział w komunikacji miejskiej wzrasta do 17 proc. Do 1980 r. długość tras metra ma być zwiększona do 20 km, zaś docelowo — w roku 2000 będzie to 90 km i decydujący udział w przewozach pasażerów na terenie Pragi.

Praskie metro jest pięknym przykładem współpracy czeskich i radzieckich budowniczych i projektantów. Przy jego budowie pracowali radzieccy specjaliści, a 900 czesko-radzieckich budowniczych odbyło przeszkolenie w ZSRR. Związek Radziecki dostarczył mu 4 nowoczesne agregaty do drążenia tuneli, 15 maszyn do układania szkieletu metra, a także ponad 30 schodów ruchomych i 85 wagonów.

Reprezentacyjna, pulsująca życiem arteria Pragi — popularny Plac Wacława przez kilka ostatnich lat była ciałem bez głowy. W tym miejscu, w wielkim placu budowy, i to nie tylko ze względu na prace związane z metrem, lecz także dlatego, że poddawano gruntownej renowacji 97 zabitych gmachów i kamieniczek otaczających ten plac.

OBECNIENIE znikły rusztowania i wyłoniły się kolorowe fasady budynków, pokrytych miedzianą blachą i ozdobionych płaskorzeźbami. Architektura placu stanowi harmonijne

połączenie autentycznego stylu „retro” z nowoczesnością. Za kilka lat znikną stąd tramwaje i samochody, które już teraz mają tu ograniczony dostęp. Wówczas plac, zwany popularnie przez prażan „Václavským”, nabierze jeszcze bardziej niż dotychczas charakteru „deptaka” ulubionego przez mieszkańców Pragi i licznych turystów.

Gigantyczna koparka

MOSKWA PAP. Największą na świecie koparkę zamontowano w swierdłowskiej fabryce Uralsk. Jest to koparka hydrauliczna dysponująca czterema o pojemności 25 metrów sześciennych. Koparka „MG-12”, bo tak ją nazywa, nie ma sobie równych na całej kuli ziemskiej. Jak zapewniają naukowcy, jest to pierwszy koparkę z całej serii maszyn hydraulicznych, mających w najbliższym czasie zastąpić dotychczasowe koparki z napędem linowym. Masa wielkości tego giganta może być to, że największe tego typu maszyny na Zachodzie — produkowane przez firmy francuskie — mają tylko o połowę „wagę” 8,3 metra sześciennego.

Najdroższe lotnisko świata

TOKIO PAP. Nowy lotniskowy dywanowy port lotniczy Narita położony około 60 km na północ od stolicy, stał się jednym z najdroższych lotnisk świata. Po przeprowadzeniu rozmów z Międzynarodowym Stowarzyszeniem Transportu Powietrznego (IATA), administracja Narity pobrała od twórców lotniska opłatę półtorakrotną, a nawet dwa razy wyższą niż na lotniskach Europy Zachodniej lub Ameryki. Jedną z przyczyn wprowadzenia tak wysokich opłat za korzystanie z oddanego do użytku 23 miesiące temu lotniska jest chęć szybkiej amortyzacji ogromnych wydatków na trwającą wiele lat budowę Narity i na jej ochronę.

Z perspektywy tygodnia

KILKA ZDAŃ KOMENTARZA

MIMO dymisji Hansa Filbinger z urzęwu wójt, jego osoby nie ucihała. Prasa zachodniemiecka komentuje fakt, że długo trzeba było czekać na rezygnację skompromitowanego polityka, że nastąpiło to dopiero po ujawnieniu kolejnych dowodów jego hitlerowskiej przeszłości i gdy cała sprawa stała się dla CDU po prostu niewygodna. Jednocześnie wymowne ma też fakt, iż były premier Badenii-Wirtembergii nadal pełni wysokie funkcje w swej partii. Natomiast dzienniki spryngerskie bronią Filbinger. „Die Welt” sugeruje, że musiał on ustąpić, gdyż „był zbyt dobrym premierem”.

AKTA KANDYDATÓW NA PAPIEŻA

OTO książka, która stała się sensacją w Stanach Zjednoczonych, gdzie została wydana. Jej tytuł: „Wewnętrzna fluta — akta kandydatów na papieża”. Jest to wydawnictwo grupy amerykańskich katolików, którzy dąży do tego, by wybór papieża, dokonywany w ścisłej tajemnicy i izolacji, uczynić sprawą bardziej otwartą. Książka zawiera charakterystyki wszystkich kandydatów w ostatnich wyborach, a także spór o sformułowanie, które miało być w tym czasie. Książka wydana za życia Pawła VI stała się lekturą bardzo w czasie.

CHRISTINA ONASSIS W ATENACH

CHRISTINA Onassis przyjechała samolotem „Aeroflot” z Moskwy do Aten. Spowodowało to wiele plotek, wzbudziło liczne spekulacje. Jeden z członków rodziny oświadczył dziennikarzom, że Christina przybyła do Aten, by przedyskutować sprawy interesów.

ADMINISTRACJA CARTERA „W STANIE UPADKU”

BYŁY gubernator Kalifornii Ronald Reagan twierdzi, że administracja Cartera „znajduje się w stanie upadku”. Uważa jednak, że obecny prezydent będzie trudny do pokonania w wyborach w 1980 r., głównie dlatego, iż demokraci mają większość w Kongresie.

DKP KONTRA „BAYER”

ORGANIZACJA Komunistycznej Partii Niemiec (DKP) w Wuppertalu wycofała proces koncernu „Bayer” w sprawie wycieku 200 litrów chloru z jednej z fabryk, co stworzyło poważne zagrożenie dla mieszkańców okolicznych rejonów. DKP domaga się pociągnięcia winnych przedsiębiorstwa do odpowiedzialności.

Włosi pozbawieni coca-coli

WŁADZE włoskie zarządziły konfiskatę znajdujących się w sprzedaży butelek coca-coli na terenie całego kraju. Zarządzenie, wydane przez zastępcę prokuratora Geniu Mario Sossio, zabrania ponadto dalszej dystrybucji butelek coca-coli, motywując to decyzję względami higieny. Rozporządzenie nie dotyczy coca-coli sprzedawanej w blaszanych puszkach.

Według oświadczenia władz, „zamrożenie” sprzedaży coca-coli, zbierające się z 50 rocznicą pojawienia się tego popularnego napoju we Włoszech, związane jest z brakiem na butelkach etykietek, podających skład napoju. Unieszczenie etykietek dotyczy wszystkich bezalkoholowych napojów sprzedawanych we Włoszech. W wypadku coca-coli informacja podana na kapslach butelek okazała się niewystarczająca.

W związku ze wstrzymaniem sprzedaży coca-coli, producent, twórczyni tego napoju włoskiej firmy „Coca-cola Export Corporation” złożył wyjaśnienie, że popularyzacja napoju, przyczyniającego się do jego rozkroku, jest zgodna z przepisami i recepturą, wykuczającą jego zgodność.

3 tys. pracowników zatrudnionych w 32 zakładach produkcji coca-coli oraz agencjach dystrybucyjnych pozostałe do czasu uchylenia zakazu — bez pracy. (PAP)

Strajk kontrolerów lotniczych

PARYŻ PAP. Francuscy kontrolerzy ruchu powietrznego spełnili groźbę i w piątek ponownie przystąpili do strajku, polegającego na bezwzględny stosowaniu obowiązujących przepisów. Domagają się oni podniesienia płac, poprawy warunków pracy, przydzielenia im lepszego wyposażenia oraz zatrudnienia dodatkowego personelu w okresie szczytu przewozowych.

2500 kontrolerów z czterech okręgów kontroli lotów we Francji strajkować będzie do środy, 16 bm. Jednakże jeśli strajk nie przyniesie rezultatów, nie wyklucza się kolejnego wznowienia strajku w czasie przyszłego weekendu. Na razie na lotniskach we Francji i innych krajach zachodnioeuropejskich panuje spokój. Nie powstrzymała się sytuacja sprzed dwóch tygodni, kiedy to pierwszy etap strajku spowodował ogromne załamanie w komunikacji lotniczej, połączenia w lotach, bagaż i korki na lotniskach.

Kryzys walutowy pogłębia się

Cena złota osiągnęła rekordowy poziom

LONDYN PAP. Kryzys walutowy na świecie w dalszym ciągu się pogłębia, a sytuacja na rynkach międzynarodowych jest wyjątkowo nieustabilizowana. Nieprzewidywalny spadek kursu dolara, co — jak zwykle w okresach niepewności — spowodowało zwrot ku złotu, którego cena wzrosła w piątek na giełdzie londyńskiej do rekordowego poziomu 211,15 dolara za uncję, o 3,5 dolara ponad cenę z poprzedniego dnia, zaś o 115,35 dolara więcej niż rok temu.

Największy spadek kursu waluty amerykańskiej występuje obecnie w stosunku do jednostek pieniężnych krajów Europy Zachodniej. Marka zachodniemiecka osiągnęła w piątek rekordowy kurs 1,96 frank szwajcarski — 1,66 litra wolskiego — 83, zaś frank francuski podszedł do poziomu 4,28. Podkreśla się zwłaszcza, że oprócz tradycyjnych silnych walut, takich jak marka i frank szwajcarski, zwiększa także waluty słabsze, np. lir brytyjski, funt, przez długi czas uważany za jedną z najmniej pewnych walut świata zachodniego, również trzyma się bardzo mocno — osiągnął w piątek poziom 1,96, najwyższy od stycznia br.

Przejęcie słabości dolara i powodowany nim ucisk na inne waluty, przyczynia się do przyspieszenia w walucie, zwłaszcza z nie najlepszym stanem gospodarki Stanów Zjednoczonych. Kraj ten ma znaczny deficyt w bilansie handlowym, nie uregulowany jest sprawa pomocy energetycznej, poważnie można też obawiać się wzrostu inflacji. Jedynym z istotnych czynni-

30 potworów w Loch Ness?

LONDYN PAP. W samym szczycie sezonu ogórkowego pojawia się nowa wersja potwora z Loch Ness. Amerykański naukowiec, dr Charles Aycock oświadczył w piątek, że w szkodliwym jeziorze żyje nie jeden, lecz cała kolonia dziwnych zwierząt nie identyfikowanego gatunku. Prawdopodobnie jest ich około 30.

Sąd swój uczyony opiera na dotychczasowych badaniach jeziora, podczas których zrobiono podwodne zdjęcia i zarejestrowano dźwięki wywołane przez zainstalowane w jeziorze echosondy.

„Fotografie są jeszcze niewyraźne — mówi dr Aycock — lecz mały nadek potępną naszą technikę”. Londyńska firma bookmacherska „Ladbrokers” zaczęła przyjmować od piątku zakłady na istnienie potwora z Loch Ness w związku z tą informacją, która wywołała w Wielkiej Brytanii wielki rozruch. Powieść amerykańskiego naukowca, dr Charles Aycocka. Firma odnotowuje zakłady 2:1 „na jeziorze” potwora.

Rumunia

12 śmiertelnych wypadków polskich turystów

BUKAREST PAP. Niepokojem napawa fakt, że wśród polskich turystów za granicą wzrosła w tym roku liczba wypadków, również śmiertelnych. Do 10 sierpnia w Rumunii zarejestrowano 12 wypadków śmiertelnych Polaków, co jest smutnym rekordem. Jak dotychczas — zarejestrowano 8 wypadków śmiertelnych — zarejestrowano w 1978 r.

W ub. r. przebywało w Rumunii blisko 750 tys. osób z Polski, przy czym prawie 1/3 tej liczby podróżowała samochodami. W tym roku Rumunia także należy do krajów masowo odwiedzanych przez Polaków, często w drodze do Bułgarii, Grecji czy Turcji. Chęć jak najwyższego dotarcia do celu, oszczędzania na poczętach — to tylko niektóre z przyczyn głównych.

Śmiertelnych wypadków spowodowało bowiem zaniechanie turysty za kierownicą, zaś z wypadki — czołowe zderzenia. Często zdarzają się też ataki serca. W tym roku zanotowano 146 przypadków poważnych zachorowań, w tym dwa śmiertelne. Od 1 czerwca br. zdarzyło się 88 przypadków zachorowań na serce. Oczekiwania lekomyślnością jest wyjazd na urlop do Rumunii, kraju w którym często panują wielkie upały, osób które wiedzą, że mają chore serce i świadomie narażają swoje zdrowie.

Foto: Z. Jodkowski

W „Kurierowej” kawiarence

Telefon w kontenerze

DZIS do kawiarenki zaprosiliśmy inż. Zbigniewa Dwornika, dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Telekomunikacji w Szczecinie.

— Czy można z panem porozmawiać o telefonach?

— Można.

— Nie widzę jednak entuzjazmu.

— To chyba zrozumiałe. Ludzie nie interesują nasze kłopoty, chcą wiedzieć kiedy dostaną telefon.

— Ile osób czeka na zaistalowanie aparatu?

— W naszym urzędzie leży ponad 20 tysięcy podań, z czego ponad połowa — od wielu lat.

— I żadne z tych podań nie dośzeka się realizacji w najbliższym czasie?

— Na razie nie. Wszystkie centrale w Szczecinie są maksymalnie obciążone, a nawet przeciążone. Stąd greszą częste w godzinach szczytu — perturbacje z dodatkowym nienależnym się podłączaniem.

— Z rocznika statystycznego wynika, że nasze województwo zajmuje trzecie miejsce w kraju pod względem liczby abonentów telefonizacji na tysiąc mieszkańców.

— Ale w samym Szczecinie telefonów mamy zdecydowanie za mało. Miasto stale się rozbudowuje, staje się naprawdę prężnym ośrodkiem gospodarczym. Niebawem będzie liczyć 400 tysięcy mieszkańców, a — jak do tej pory — ma tylko 38 tysięcy abonentów. Łączność telefoniczna nie nadąża za tym rozwojem.

— Nie możecie dostać nowych central telefonicznych?

— Problem jest w czym innym. Urządzenia znalazłyby się, lecz trzeba by gdzieś zamontować. Nie ma pomieszczeń. Od kilku lat nasze inwestycje są ciągle poza planem.

— Czy to duże przedsięwzięcie?

— Program rozwoju telefonizacji w Szczecinie zakłada wybudowanie trzech central — w Śródmieściu, na Żelichowie i w Dąbiu — o 45 tysiąch numerów każda. Są to nowoczesne centrale elektroniczne.

— Jedna taka centrala w znacznym stopniu rozwiązałaby obecne kłopoty.

— A trzy załatwiłyby sprawę do dwudziestego roku. Na razie jednak będziemy instalować elektroniczną centralę — o pojemności 9,5 tys. numerów — w istniejących pomieszczeniach na Niebustwie. Obecnie prowadzone są roboty adaptacyjne budynku, zaś montaż urządzeń potrwa cały przyszły rok.

— Czy podobnej modernizacji nie można przeprowadzić na Pogodnie? Dwa naprawdę duże osiedla — Przyjaźni i Kaliny — są niemal całkowicie bez telefonów.

— Tam zastępowaliśmy inne rozwiązanie. W połowie przyszłego roku postawimy na Osiedlu Przyjaźni centralę w kontenerze.

— Nie przeszyłam się? W kontenerze?

— Tak. To rozwiązanie stosuje się coraz częściej w całym kraju. Kontenery produkuje fabryka w Pionie, zaś adaptuje je dla potrzeb

łączności — szczeciński PTŚZ. Z kolei przemysł elektroniczny montuje w nich urządzenia, i w ten sposób mamy przenośną centralę telefoniczną. Gdy w tej części miasta zrealizujemy zaplanowaną inwestycję, kontener załaduje się na samochód i przewiezie na inne, nowo wybudowane osiedle.

— Ile numerów przybędzie dzięki temu?

— Siedemset czterdzieści.

— Nowe telefony możecie zatem zainstalować najwcześniej za rok.

— Jeśli na czas otrzymamy ow kontener z centralą.

— A ja słyszałem, że można otrzymać telefon niemal od ręki, płacąc prawie dziesięć tysięcy złotych.

— Rzeczywiście krąży po mieście plotki o wprowadzeniu ekspresu. Czegoś takiego nie ma. Są natomiast kosztowne urządzenia nowego systemu — telefonię nośnej abonentek, których instalację proponujemy zamiast telefonu towarzyskiego, oczywiście przy zachowaniu obowiązujących zasad, kolejkę itp.

— Czyli można mieć taki telefon już teraz, albo zrezygnować z waższej oferty i czekać dalej?

— Tak. Kosztuje to w sumie 9625

zł. Przystawki telefonii nośnej pozwoliły nam wykorzystać istniejące kable. Jest ich niewiele, na przykład na Pogodnie siedemdziesiąt — i prawie wszystkie zostały już zajęte.

— W obecnej sytuacji cenne są automaty wrzutowe, bardzo potrzebne na każdym osiedlu...

— Instalujemy je. W całym mieście jest ich sporo — około sześćset. Coś z tego, skoro użytkownicy wcale nie dbają o nie. Aparaty wrzutowe ciągle są dewastowane, stale się zdarzają kradzieże różnych elementów, głównie mikrotelefonów, a także kaset z pętlami. Tyłko w pierwszym półroczu br. zanotowaliśmy 385 takich kradzieży.

— Może więc instalować je na klatkach schodowych, a nie na ścianach budynków?

— Najczęściej właśnie niszczone są automaty umieszczone wewnątrz budynków mieszkalnych. Nie wiem, czy jest sposób na ten wandalizm...

(jas)

Opowieści szczecińskich ulic

Tama Pomorzańska

W TEN REJON miasta nie prowadzimy na przechadzkę naszych gości z głębi kraju. Ulica o nazwie Tama Pomorzańska wraz z okolicami to niewątpliwie kiepski temat do szczecińskiej widokówki. Każde miasto ma takie wstydliwe zakątki, taką strefę „B”.

Pasażer pociągu przybywającego do Szczecina w świetle dnia widzi jednak Tamę Pomorzańską z jej przyległościami: z okien wagonu, gdyż kolejowy nasyp na krótkim odcinku góruje nad okolicą.

Na Tamie Pomorzańskiej nie ma domów mieszkalnych. Ulica biegnie u stóp pomorzańskiej skarpki wśród baraków i placów składowych, gołych pagórków i bagiennych „oczek” porośniętych tatarakiem. Tam gdzie kończy się Tama Pomorzańska, a zaczyna ulica Szczecińska, trudno już mówić o mieście.

Jeszcze kilka lat temu przy południowym i południowo-wschodnim wietrze Tama Pomorzańska odstraszała z daleka charakterystyczną niemłą wonią. Gdy tramwaj jadący ul. Kołumbą zbliżał się do skrzyżowania z Tamą, do wnętrza wagonu wdzierał się zaduch śmieci. W powietrzu krążyły chmury płatków żerującego na odpadkach. Ogromne samochody-śmieciarki Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania przełykały dzień turkoty po kołach ulic: Kołumbę, Chmielewskiego i innych, z wielkim rumorem wpadając na karkołomne wyboje i wyrwy Tamy Pomorzańskiej. Przez trzydzieści lat miała lat rozległy teren u syjskiej ochronej skarpki — tamy nadodrzańskiej służby Szczecińskiej za ogólnomiejskiej śmietnik.

Dopiero ostatnio po trzech latach od zamknięcia wysypiska, przysypiane ziemią hałdy zaczynają zarastać (rzadką i rachity-

Na zdjęciu: gazownia stoi u wrot Tamy Pomorzańskiej. Fot.: Z. Jodkowski

czną) trawą. To, że przynajmniej zielisko jakos tu rośnie, jest pocieszającym objawem. Widać trudny śmietnik został już w pewnej mierze zneutralizowany przez przyrodę. Kto wie, może po latach można tu będzie powyznaczać tereny pod ogródki działkowe...

NIE tak dawno wokół czynnego jeszcze wysypiska śmieci istniało prawdziwe miasteczko szansów zamieszkałe przez zbieraczy odpadków, którzy żyli w strefie śmieci. Busowali po śmietach grzyw i grun. Wydeławali śmieci zloz, cegły, makulatury, szkła. Bezdomni z własnego wyboru koczowali w ponurej scenie śmietnika uprzy-

conie. Koniec wysypiska połowy również kres dzikiemu osiedlu bud i zieleniak zbieraczy. Przeniesli się gdzieś indziej, a może busowanie na wysypisku przestało być interesem. Dokumentami objęjowymi z tamtych lat pozostało parę rozpiszek „Kuriera” oddających wieńce koczownicy koczowiska na Tamie.

Dziś, gdy wysypisko nie funkcjonuje, na ulicy czuje się intensywny zapach gazu. Ślarskie zabudowania gazowni stoją u wrot ulicy. Rzecz można — żywy skansen XIX-wiecznego budownictwa fabrycznego.

To wciąż jeszcze jeden z najważniejszych dostawców energii — ponad dwie trzecie mieszkańców

grodu Gryfa gotuje posiłki na gazie węglowym wyprodukowanym w starej szczecińskiej gazowni na Tamie Pomorzańskiej. Stopniowo do nowych osiedli miasta doprowadza się kaloryczniejszy i czystszy gaz ziemny z Nigru Wielkopolskiego. Długo jeszcze jednak gazownia na Pomorzańskiej będzie jedynym źródłem lotnego paliwa dla mieszkańców centrum Szczecina.

Za gazownią z całą towarzyszącą jej sceną, tu, wielkiego zielenika, urządzeń doznali, rozlokowani są bazy przedsiębiorstw budowlanych, w tym Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego nr 3 oraz Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Robot Inżynierskich. Za nimi — trzy kanały odrazimisk — ma swą przystań Klub Sportów Wodnych „Delfin”.

Jeżeli to raz nasza gazeta pisała o wyjazdach ulicy, to teraz raz przedstawiliśmy słomaznarnie przebiegający remonci jezdnii Tamy Pomorzańskiej... Dziś na wysypisku siedzący SPRT za tafi asfaltu (położona tu nie tak dawno) rozpoczyna się nowy tor przebiegający od polajow, wodzący dalej aż do ul. Szczęśliwej.

Tama Pomorzańska ma jeszcze przed sobą jako trasa komunikacyjna całkiem obiecującą przyszłość. Tedy pobiegnie bowiem — jeśli urbanści nie zmienią swych zamierzeń — szlak Trasy Nadodrzańskiej, wiodącej z południa na północ ku Polcom. Na razie dobrze czują się na tej jezdni jedynie ciężarówki o bardzo mocnych resorach. (law)

Sól i asfalt — największymi wrogami zieleni

Drzewa umierają z... głodu

To nie jesień, to skutki soli...

Fot.: Z. Jodkowski

CO ROKU niepokojące oznaki umierania występują u stu szczecińskich drzew. Piękne, w sile wieku dęby, platany, klony i lipy mają tylko częściowo zieloną koronę. Pośród pokrytych liśćmi gałęzi sterczą nagie, suche konary, liście zaś już od czerwca ulegają przeżłoceniu, pojawiają się na nich plamy. Ogrodnicy na pierwszy rzut oka widzą: drzewo jest zatrute przez sól.

W czasie akcji zimowej ma to który dozorca bądź pracownik MPO zastanawia się nad zielenią. Nie bacząc na rosnące w pobliżu drzewa syple się więc na ziemię i chodnik oraz na jezdnię rozprowadzając sól. Efekt — ścina drzewa młode jeszcze i zupełnie zdrowe. Ziemia wokół nich ulega zatruciu, drzewo nie może pobrać niezbędnych składników pokarmowych. Zasolona gleba jest dla niego zabójcza. Drzewo truje się stopniowo i umiera śmiercią głodową. Uchle konary i pnie wcale nie są wewnątrz spróchniałe. Drzewo dobrze się trzyma, jest jeszcze silne, ale już nie zdobi i nie oczyszcza powietrza, nigdy się nie zazieleni, nie wypuści nawet jednego listka.

Sól — to w miastach najgroźniejszy wróg zieleni. Zaraz jednak na następnym miejscu plasuje się asfalt. Mechanizm zabijania drzewa jest taki sam jak przy soli — umiera ono również z głodu. System korzeniowy przestaje bowiem spełniać swą rolę — zostaje zablokowany i drzewo nie może dotrzeć wody!

PRACOWNICY Przedsiębiorstwa Zieloni Miejskiej starają się podtrzymać drzewa ratować, choć duży nakład pracy zbyt rzadko procentuje w postaci odzyskania chorą egzemplarza. Wypłukiwanie soli za pomocą wody, instalowanie przy drzewach specjalnych zbiorników na wodę, nie likwiduje skutków choroby głodowej i nie polidruw zalanych asfaltem w sposób wystarczający. Nim kuracja jest zakończona przychodzi zima i ayt ułajca się powtarza.

Już teraz, w sierpniu, wiele drzew przedwcześnie zgubiło liście — to także oznaka zatrucia. Smutnie wygląda w mieście pelajow. Wystarczy pospacerować a! Jednocześnie Narodowej i przyrzedz się do rodnym jeszcze nie dawno lipom. Ten sam widok spotykamy na ul. Ku Słońcu, Matejki, ul. Zolnierskiej.

Kabdy z nas potrafi wskazać przykłady usychających drzew ze swojego otoczenia. Jak je ratować, jak chronić przed solą i asfaltem? Ten problem wciąż czeka na rozwiązanie... (wys)

NA stronie szóstej dzisiejszego wydania, w rubryce „Przed trzydziestu laty „Kurier” pisał...” przeczytać można notatkę, że w lipcu 1948 r. urodzili się w naszym mieście trzy pary bliźniąt. I choć Szczecin zawsze słynął z wysokiego przyrostu naturalnego, wieść ta nosiła znamie sensacji. 3 pary bliźniąt (wszyscy chłopcy) w ciągu jednego miesiąca, to było prawdziwe wydarzenie w mieście pełnym jeszcze ruin i gruzów.

PO trzydziestu latach reporter szuka szczecińskich bliźniąt. Chce się dowiedzieć jakie były ich losy. Kim są, gdzie mieszkają?

Ulica Duracza jest mała i zaciszna. Po obu jej stronach stoją małe domki. W jednym z nich mieszka Andrzej Piłśniak, senior hutniczego rodu, ojciec Mariana i Tadeusza, urodzonych 2 lipca 1948 r. w Szczecinie.

— Jakżeście mnie znaleźli? Przecież to tyle lat upłynęło! Chłopcy dorosli. Pokończyli szkoły. Założyli rodziny. Zmienił się mieszkanie. Ja poszedłem na rentę, umarła żona...

— Ale pamiętam dobrze te czasy. O tu, mam jeszcze zdjęcie chłopców gdy byli mali. Zrobił je ułiczny fotograf na Kościelnej... Wróciłem właśnie z sanatorium i przywiozłem im w prezencie ciupagi. Zaraz wyszli z nimi na ulicę, a ten fotograf tylko popatrzył i zaraz cyknął...

Ze zdrowiem u mnie od dawna nie było. Straciłem je w pogoni za chlebem. Przed wojną miałem dobrą pracę: przy kolei. Ale podczas służby na moje miejsce przyszedł inny. Miał 18 móg pola i najmował parobka. Wiedział jak kierownik może pójść i kogo posmarować. Jak zdjąłem mundur i nałożyłem cywilne lachy, trzeba było szukać zajęcia. Był rok 1929. Kryzys. 50 lat minęło, a jak dziś pamiętam...

Chodziłem od fabryki do fabryki, od warsztatu do warsztatu. Wszędzie odprawiano mnie z kwitkiem, nawet nie chciało wpuścić za bramę. Umysłem więc jechać za pracą do obcych krajów. W Częstochowie był werbownik który najmował ludzi na kontrakty do Francji. Panie, co się tam działo na podwórzu! Krzyk, rwetes, bijatyka. Każdy chciał pracy.

Do mnie uśmiechnęło się szczęście. Pojechałem do huty w rejonie Alzacji i Lotaryngii,

„Kurier” w poszukiwaniu szczecińskich bliźniaków

nad samą niemiecką granicą. Najpierw robiłem na placu, przy odbieraniu żelaza z walców, ale że mówili trochę po niemiecku i do roboty przykładałem się solidnie, podał mi do awansu. Zaczęłem pracę przy walcach. Sprawdziłem żonę. Człowiek był szczęśliwy, że ma

niano. Huta też pomogła. Wyślaza obu chłopców na naukę w Technikum Hutniczym na Śląsku. Obaj szkoły pokonczyli. Tadeusz mieszka razem ze mną. 19 rok już w hucie pracuje. Synowa jest na urlopie macierzyńskim. 2-letnią wnuczką Dorotką się opiekuje...

Tylko drugi syn huty zdradził. Pracuje jako samodzielny pracownik do spraw kooperacji w Dziale Zaopatrzenia i Kooperacji Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego. Rodowej tradycji wierny o tyle, że ze stałą i żelazem ma do czynienia. Nie mam mu tego za złe. Stocznia

Warunki tam trudne. Ciasno, ruszyć się trudno. Ale stocznia obiecała mi przydział, więc chyba już niedługo pójdzie na swoje.

Ja żyję sobie w spokoju, pomalutku. Rentę mi podwyższyli, na głowę nie kapie, działkę mam blisko, wnuczka szczebiecze... Czego staremu więcej trzeba? Ale człowiek na stare lata ma już jakiś rozum, więc patrzy na swoje życie i życie swoich synów. Patrzy i porównuje. Im też jest dzisiaj nielato. Nikt nikomu niezego na tacy nie przynosi. Ale oni mają inne zmartwienia. Trzeba się o mieszkanie, meble, samochody... Mnie w ich wieku głów nie chodziło o to, żeby coś na talerz położyć, nie zachorować i pracy nie stracić.

W CICHYM domku przy ul. Duracza w Szczecinie żyją obok siebie dwa pokolenia rodziny Piłśniaków. Każde miało odmienną drogę życiową, różne warunki startu i różne trudności. Każde jednak doszło do czegoś: do pozycji społecznej, awansu, szacunku otoczenia. Każde zawiązało to solidnej i rzetelnej pracy.

Przed domem bawi się pięcioletnią Dorotką. Ciekawe jakie będą losy jej pokolenia?

J. TIMEN

Zdjęcia: Z. Jodkowscy

Trzydzięści LAT POZNIEJ

stała wypłata i jest co do garnka włożyć.

W wojnę wywieziono nas do pracy przymusowej. Trafiliśmy do fabryki sody. Praca była ciężka i nieudrowa. Potem wróciłem do swojej walcowni. Ale jak tylko zaczęli zapisywać na powrót do polski, pobiegłem do konsulatu. Chleb francuski, niby smaczny, ale mnie w żęby kiął, że jem obcy a nie swój.

Przyjechalismy pierwszym transportem. Nas hutników zawieźli do Gliwic. Nie podobalo mi się tam: huk, kurz — zupełnie jak we Francji. Zabrałem się do Łabęd. I byłbym tam został gdyby nie koledzy. „Jedź z nami do Szczecina!” — mówili. — Miasto portowe, morze blisko, wiele zieleni”.

W 1947 roku podjąłem pracę jako brygadziśta walcowni.

— TERAZ to by tata huty nie poznał — wtrąca Tadeusz Piłśniak, samodzielny inspektor do spraw części zamiennych w Hucie „Szczecin”.

— CHYBA tak. Nie poznałbym. Bo dziś robi się automatycznie to, co dawniej robiło rękami. Ale bez naszej pracy, bez naszego potu huta nie wyglądałaby tak, jak dzisiaj wygląda... Wiece ty ojca nie uczę. Ciężko było. W domu czwórka dzieci: dwie dziewczyny i bliźnięta. Trzeba było dzieci na karmić, odziać, wychować, a wszystko z jednej pensji. Kupić coś trudno, bo cały kraj w ruinie. Człowiek jednak godzin nie liczył, na drugiego się nie oglądał i jakoś szło.

Nieszczęście przyszło razem z chorobą. Leżałem półtora roku w szpitalu bezwładny. Ani ręka, ani noga ruszyć nie mogłem. Potem zabrali mnie na klinikę do Gdańska. Poprawiło się. Wyślali do sanatorium. No i teraz kuśtykam sobie powolutku. Dzieci i za to. Byłe z domu na działkę i z działki do domu...

Dali mi wtedy rentę, 1300 zł miesięcznie. Jak za to synów nauczyć, nakarmić i przyodziać? Starsza córka poszła do pracy i w domu pomagała. Nie mogę powiedzieć żeby o mnie zapom-

— NIE będzie więc trzeciego pokolenia hutników w rodzinie Piłśniaków — wtrącam. — Dziewczyny nie mają czego szukać w pobliżu wielkich pieców...

— A DLACZEGO nie? Patrz pan — starsza córka Zofia w hucie pracuje. Po mężu Dębka się nazywa. A mąż — też hutnik. Wiece co będzie z Dorotką, na razie nie wiadomo.

to przecież zakład wielki, ważny i swoje znaczenie w kraju ma. Nigdzie przecież nie powiedziano, że syn musi iść w ślady ojca.

Dzieci mi się udaly, nie powiem. Jestem z nich zadowolony. Gdyby jeszcze Marian miał własne mieszkanie, nie by mi do szczęścia nie brakło. Na razie mieszka na sublokatore.

Szczecińskie PKZ za granicą

Rekonstrukcja zabytków w Stralsundzie

(Korespondencja własna z NRD)

LEZACY nad Bałtykiem Stralsund (NRD) jest miastem, w którym na każdym kroku historia się ta się z nowoczesnością. Nowoczesność — to m.in. stocznia, port, zakłady związane z gospodarką morską itp. A historia...

Historia — to cały stary Stralsund ze swoim Targiem Rybnym, romantycznymi uliczkami, zamkami, ratuszem, kościołami, murami obronnymi itd. O historycznej wartości tego kompleksu najlepiej świadczy uznanie go w całości za obiekt zabytkowy. Wiek i wypadki dziełowe pozostawiły na nim swój ślad, tak że wiele budowli wymaga renowacji bądź rekonstrukcji i to właśnie sprawy powierzono doświadczonym fachowcom z Pracowni Konserwacji Zabytków w Szczecinie, którzy niejednokrotnie już dowiedli swych wysokich umiejętności i kunsztu. Oni to rekonstruują średniowieczne mury z basztami, gankami i wieżami obronnymi. Całość prac podzielono na trzy etapy. Pierwszy już zakończono i przystąpiono do drugiego. Zakłada się ostatniego przewidziane jest na jesień 1979 r., kiedy to obiekt

wywnosi się w całej swej okazałości, mówiącej o bogatej przeszłości grodu mającego ongiś wielkie znaczenie w międzynarodowym handlu.

Nad tym wszystkim pracuje tu 15-osobowa grupa murarzy i stolarzy pod kierownictwem Jerzego Gnoli ze szczecińskich PKZ. Rozdaj wykonywanej pracy wymaga od każdego z nich mistrzostwa w swym zawodzie, ponieważ nie są to zwykłe prace murarskie czy stolarskie. Tu ma się do czynienia z materiałami i sposobami budowania jakie stosowano w średniowieczu. A więc — ręcznie formowane, zwykane od dawną kszality dachowe (notabene wyrabiane w własnym zakładzie produkcyjnym PKZ), specjalne wieżby dachowe, elementy różnych schodów itp. do najdrobniejszych szczegółów odwzorowane na podstawie starych zdjęć czy rysunków. Przy tym wszystkim, tam gdzie to jest możliwe, zachowuje się oryginalną substancję budowlaną, co bynajmniej nie ułatwia pracy, ale za to podnosi historyczną wartość obiektu. Jeśli do tego dodamy koniecz-

ność technicznego zabezpieczenia zabytku dla przyszłych pokoleń — będziemy mieli obraz trudności, jakie specjaliści mają do pokonania. Toteż stosuje się tu również najnowsze metody budownictwa. I tak np. fundamenty murów (niewidoczne dla zwiedzających) kładzione są ze stalobetonu, co zapewnia im długowieczność.

— Ale to nie wszystko... Każde rozpoczęcie robót poprzedzane było wnikliwymi badaniami tych obiektów lub ich części, które przetrwały. Na tej podstawie odwzorowano brakujące elementy, szeregobnie wtedy, gdy nie dysponowano żadnym materiałem porównawczym (szaty, rzeźby itp.). Tak więc dosłownie krok po kroku powstawał projekt rekonstrukcji danego obiektu. Projekty — to domena mgr inż. arch. Antoniego Kasmowskiego, podczas gdy badania naukowe zajmował się dr Zbigniew Radacki z PKZ Szczecina.

Należy dodać, iż w czasie przeprowadzanych przez szczecińskich specjalistów prac i robót, dokonano wielu odkryć pochodzących z czasów średniowiecza przedmiotów, które posłużą jako elipsyony muzealne. Nad przywróceniem dawniej świetności państwowym budowlom w partnerskiej współpracy biorą także udział i stralsundzcy architekci.

DETLEF HAMMER
(„Norddeutsche Zeitung“)

Dziś i jutro mistrzostwa ekstraklasy i PP

Pogoń wyjechała do Opola

DZIŚ I JUTRO odbędzie się 7 spotkań piłkarskiej ekstraklasy. Ośmy mecz (Stal—Śląsk) odbył się wcześniej — w ubiegłą środę. Wydarzeniem czwartej kolejki będą niewątpliwie warszawskie derby: Legia—Gwardia oraz spotkanie Łódzkie Widzew—Wisła. Oba te pojedynki odbędą się już dzisiaj. W chwili obecnej na czele tabeli znajduje się LKS, który ma 5 pkt. — podobnie jak Widzew i Wisła, z tym,

że Wisła rozegrała jedno spotkanie więcej. Drużyna mistrza Polski nadal „specjalizuje” się w remisach. Sądzi się, że w Łodzi wiślanie będą także dążyć do zdobycia jednego punktu. Jeśli tak się stanie, wówczas LKS grający w niedzielę w Gdyni z Arką będzie dążył do zdobycia dwóch punktów i umocnienia swej pozycji lidera. W Warszawie oczekuje się występu Kazimierza Deyna, który ponownie znajduje się już w formie. Piłkarze ten i Zbigniew Boniek mają występować w „reprezentacji świata” w meczu z Cosmosem.

A OTO zestawienie IV kolejki spotkań ekstraklasy: Arka—LKS, Lech—Zagłębie, Legia—Gwardia, Odra—Pogoń, Ruch—Polonia, Sombierki—GKS, Widzew—Wisła.

Następne spotkania portowcy rozegrają w Szczecinie (sobota 19 sierpnia) z Lechem.

ARKONIA W ŻARACH

W NIEDZIELĘ rozegrana zostanie II runda szczebla centralnego piłkarskiego Pucharu Polski. W tej edycji wystąpią już zespoły, które w poprzednim sezonie grały w I lidze. Szczecińska Arkonia wyjeżdża do Żar, gdzie spotka się z tamtejszym Promieniem.

T.R.

Odznaczenia dla szermierzy

PRZEWODNICZĄCY GKFFIS Marian Renke wręczył polskim szermierzom medale za wybitne osiągnięcia sportowe.

Złote medale otrzymali mistrzowie świata we florecie mężczyźni Arkadiusz Godel (po raz drugi) oraz Leszek Martewicz, Adam Robak, Marian Sypniewski i Bogusław Zych.

Wicemistrzowie świata we florecie kobiet Małgorzata Bugajewska, Agnieszka Dubrawska, Jolanta Królowska, Delfina Skąpska i Barbara Wysocka otrzymały srebrne medale za wybitne osiągnięcia sportowe.

Jaszczenko kontuzjowany

REKORDZISTA świata w skoku wzwyż Władimir Jaszczenko doznał podczas jednego z treningów kontuzji. Jaszczenko musiał zrezygnować z udziału w międzynarodowym turnieju lekkoatletycznym w Zurychu i znajduje się obecnie pod obserwacją lekarzy, którzy zdecydowali, czy główny faworyt skoku wzwyż wystąpi w mistrzostwach Europy w Pradze.

Kolarskie MP juniorów

Dobra jazda szczecinian

W PIĄTEK, w trzecim dniu rozgrywanym w Szczecinie kolarskich torowych mistrzostw Polski juniorów młodszych odbyły się eliminacje w tandemach i wyścigach drużynowych.

DOBRE spisał się nasz młody reprezentant. W tandemach juniorów młodszych do ćwierćfinałów zakwalifikowały się dwa szczecińskie zespoły: Gryf i Ogniwko. Ich przeciwnikami w dzisiejszych spotkaniach będą Spółnia Łódź i Widzew Łódź. Wczoraj najlepszy czas dnia uzyskał K. Cybulski i W. Kaczmarek (Gryf) — 11.5. Natomiast do 1/8 finałów wyścigu tandemów juniorów weszły dwa zespoły Ogniwko i jeden Arkonia. Ich przeciwnikami będą: Broń Radom, Orzeł Łódź, Spółnia W-wa, Carcavia, Zyrardowianin. Natomiast w wyścigu drużynowym na 3 km

(jun. mł.) do ćwierćfinałów zakwalifikowały się trzy szczecińskie drużyny: Gryf, Ogniwko, Chemik oraz Wiśniowicz Kalisz. Najlepiej pojechał zespół Gryf (K. i M. Cybulski, W. Kaczmarek, I. Smolarek), który uzyskał rezultat 3.44.8. W wyścigu dla juniorów (4 tys. m) także wyłoniono ćwierćfinalistów. Jest tu tylko jeden szczeciński zespół — Ogniwko, które o półfinał walczą będzie dość рано. Przeciwnikami szczecinian będą: Broń, Dolmet, Zyrardowianin. Dzisiaj odbędą się półfinały i finały w wyścigach drużynowych na 4 i 3 km oraz ćwierćfinały i półfinały w tandemach. Zwycięzców w tandemach poznamy dopiero w niedzielę.

POKRÓTCE

SIŁNA EKIPA KOLARZY NRD NA MISTRZOSTWA ŚWIATA

TRADYCYJNIE już do najbliższych ekip na torowych mistrzostwach świata w Monachium w dniach 18-21 bm. należeć będzie drużyna NRD. W składzie NRD prezentować będzie trzech zawodników: Henslich, Raasch i Dreischer. W wyścigu na 1 km ze startu zatrzymanego wystąpią: Thomas i Hoenisch. W wyścigu indywidualnym na 4 km na dochodzenie wystąpią: Dietrich, Macha i Usterwelder, natomiast w wyścigu drużynowym na 4 km kibice kolarskie usłyszą cichych spośród pięciu kolarzy: Diepisch, Mortada, Hauelsen, Wierganda i Winkler.

ZŁOTY MEDAL SPADOCHRONIARZY WOJSKA POLSKIEGO

DUŻY sukces odniósł reprezentant Wojska Polskiego podczas rozgrywanym w Sztokholmie XII Mistrzostw Armii Zaprzyjanych w spadochroniarstwie. W konkurencji skrobaczki „relatywnie” drużyna WP w składzie: Kozimiński, Dziśowy, Kowalski, Potyga zdobyła złoty medal, wyprzedzając spadochroniarzy Armii Radzieckiej i Węgierskiej Armii Ludowej.

LOTOWSCY JUNIORZY STARTUJĄ W SZCZECINIE

PO ZAKOŃCZENIU mistrzostw Polski juniorów na szczecińskim torze odbędą się zawody zespołów juniorów Szczecina i Lotewskiej SRR. Ekipa lotewska jest już w Szczecinie. W dniu dzisiejszym odbędą się trzy spotkania kolarzy z Rygi będą gośćmi kolarza. Zawody odbędą się w poniedziałek i we wtorek o godz. 10 i 18.

Imprezy sportowe

SOBOTA

Godz. 9 i 15 — tor kolarski al. Wojska Polskiego — mistrzostwa Polski juniorów i juniorów młodszych w kolarstwie torowym.
Godz. 17 — Siedziorki — powitanie uczestników i Ogólnopolskiego Spływu Kajakowego Szlakiem I Armii Wojska Polskiego.

NIEDZIELA

Godz. 8 — stadion SZS przy ul. Kordeckiego — I Zakładowa Sparakladyka WSS Spółnia;
Godz. 10 i 15 — tor kolarski al. Wojska Polskiego — o.d. mistrzostw Polski juniorów starszych i młodzieży w kolarstwie torowym.

Helsinki i Reykjavik coraz bliżej

WPRAWDZIE liga gra już od kilkunastu dni, ale drugi szczyt tegorocznego sezonu piłkarskiego dopiero przed nami. Niebawem reprezentację czeka ją międzypaństwowe mecz z Finlandią w Helsinkach (30 bm. — towarzyski) i z Islandią w Reykjaviku (6 września — el. ME). Natomiast Władimir Kraków, Śląsk Wrocław, Lecha Poznań i Zagłębie Sosnowiec — pojedynki europejskich pucharów.

KIBICÓW intrygują zwłaszcza zbliżające się mecze międzypaństwowe. Wszystko wskazuje na to, że nasza reprezentacja zmieni dość znacznie swoje oblicze. Z wielkim zainteresowaniem oczekuje się nominacji reprezentacyjnych, ale także z pewnym niepokojem. Czy młodzi piłkarze godnie zastąpią tych reprezentantów, którzy zwinili miejsce w drużynie narodowej jak: Tomaszewski, Deyna, Kasperczak, Gorgoń? Problem komplikuje fakt, że kilku naszych najlepszych piłkarzy nie występuje ostatnio — z różnych względów — na boisku, lub demonstruje jeszcze wakacyjną formę.

Wydaje się, że w kadryze znajdują się z pewnością: Boniek, Nawalka, Terlecki i Chybda Łato, choć jego forma budzi poważne zastrzeżenia. Bramkarz Kukla, Cmikiewicz Dżuba, Rudy, Iwan mają także duże szanse występu w Helsinkach.

Zmuda i Szymanowski nie mają sobie równych w kraju na swych pozycjach, ale w jesiennym rundzie jeszcze na boisku nie występowali i trudno aktualnie powiedzieć o ich aktualnej dyspozycji.

Trenerzy sięgnąć będą musieli po kilku debiutantów. Szolentowcy PZPN i kibice z uwagą śledzić będą najbliższe mecze ligowe. One zdecydują bowiem o układzie naszej reprezentacji.

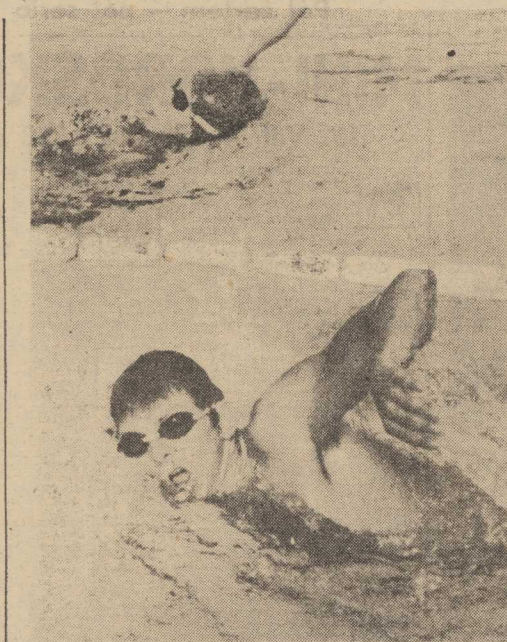
Z notatnika sportowca

A. GARSKA — TRENEREM WILKÓW MORSKICH

W TYM tygodniu nastąpiła zmiana na stanowisku trenera i zespołu koszykówki MKS Pogoń. Drużynę Wilków Morskich trenuje obecnie Andrzej Garska, który był jednym ze szkoleniowców sekcji koszykówki. Jerzy Plebanek objął zespół juniorów. Pod kierownictwem Garski Wilki Morskie przygotowują się obecnie do gry w klasie międzywojewódzkiej.

R. MASKO NIE REZYGNUJE Z GRY W PIŁKĘ

PIŁKARZ Pogoń Ryszard Maszko po powrocie z zagranicy awansował na kierownika I drużyny Pogoń. Nie rezygnując na jednak z gry w piłkę. R. Maszko ewentualnie z zespołem portowców, a trener H. Flakowski uważa, że być może nadawce może być brany pod uwagę przy ustalaniu ligowego składu.

18 SIERPNIA w Berlinie Zachodnim rozpoczynają się mistrzostwa świata w pływaniu i skokach do wody. W imprezie tej weźmie udział 8-osobowa reprezentacja Polski w składzie: R. Dmicki, R. Janik, A. Skolarczyk, M. Stolina, D. Broda, D. Gł i L. Górski — w konkurencjach pływackich oraz R. Godziński w skokach. Kadrowicz-pływak przebywa obecnie na grupowaniu w Szczecinie, gdzie przygotowują się do mistrzostw Polski pod kierunkiem trenerów: J. Jabłońskiego, J. Wiedera i W. Mitrofanowa.

Na zdjęciu: na szczecińskiej pływalni trenują Dariusz Broda (na pierwszym planie) i Maria Stolina. (Fot. CAF-Undro)

BOGUSŁAW LIZAK:

Pierwszy nie ukończony wyścig

Z NIECIERPLIWOSCIĄ oczekiwaliśmy na wiadomości z Anglii. Mijały dni, a Bogusław Lizak nie pokazywał się w Szczecinie. Aż tu wczoraj zjawił się niespodziewanie. Miał kłopotliwą minę. Był przygnębiony. Odgadaliśmy, że nie powiódł się.

— Tak — stwierdza Lizak — po prostu gorzej niż się spodziewałem, nie ukończyłem wyścigu. Pierwszy raz w życiu...

21-26 sierpnia

w Trzebieży

Żeglarze przygotowują się do MP

NA Jeziorze Charzykowskim koło Chojnice żeglarze rozegrali regaty eliminacyjne do Mistrzostw Polski, które odbędą się w Trzebieży w dniach 21-26 sierpnia. W wyniku rozegranych biegów do mistrzostw zakwalifikowały się następujące załogi: klasa „420” — Andrzej Pawełski, Waldemar Artymus (AZS), Jarosław Banaszek, Marek Brejla (Pogoń), Jacek Horosko, Jacek Rogulski (Pogoń) oraz w klasie Cadet — Ryszard Trzebiatowski, Piotr Kwasigroch (Pogoń). Wczorajni awans do regat mistrzowskich w klasie „420” wywalczyła załoga: Zbigniew Mikiewicz i Adam Jaroszewski (4 Watry). Wszyscy wymienieni zawodnicy do czasu rozpoczęcia mistrzostw przygotowywać się będą na grupowaniu w Trzebieży.

Maraton pływacki odbywał się na jeziorze Wądnica, Dysans 25 km, temperatura wody — 18 st. C, powietrza — 14 st. C. Na starcie imprezy stanęło 11 kobiet i 28 meczów z 15 krajów. Po prawie 20 minutach kontynentów a wśród nich miało być dwójka Polaków. Był tylko Bogusław Lizak. Perca Zaręczanka nie przyjechała. Polak rozpoczął wyścig bardzo dobrze. Po dwóch kilometrach wspólnie z Holendrem Brouwerem przewodził stawce. Przestraszył się jednak wskiego tempa nieco zwolnił. Po półnym pływaku (4-5 miejsce) razem z Białymianem Kłakem. Na 7 kilometrze Białymian zrezygnował i wycofał się z wyścigu. Lizak płynął samodzielnym konia — czółowik. Po dwóch kilometrach, gdy był 50 m od prowadzącej trójki zaczął odczuwać pierwsze niepokoję. Nadchodzący kryzys Polak przełamał go. Płynął nieco wolniej. Trzeci jednak siły minął go dwaj pływacy a następnie doszedł jeden z Arabów. Płyneli razem. Na 15 km znowu nadszedł kryzys.

— Trudno mi to opowiedzieć — zwierza się B. Lizak, — Stałem z każdym metr. Po prawie 20 minutach sil wycisnąć — rak z wody. Zalamalem się psychicznie i zdecydowanie wycofać się. Miałem wówczas dość pływania, maratonów i wszystkiego... Postanowiłem zakończyć karierę sportową...

— Czy trzebie dalej w tym postanowieniu? — Nie, to był kryzys. Już go przełamałem, choć nie mam, na razie, ochoty na start.

— A co będzie z wyścigiem na Zalewie Żegryńskim? „Express Wieczorny” zapowiada na start. Proszę, tu jest artykuł.

B. LIZAK ożywia się. Po chwili odwraca się od gąsienicy i stwierdza: W tym wyścigu będę startował. Czytelnikom wyjaśniam, że B. Lizak kilkakrotnie brał już udział w maratonach na Zalewie Żegryńskim. W 1976 i 1977 roku był zwycięzcą tej imprezy. W roku 1978 jest faworytem wyścigu. Oczywiście w tym roku nie ma już mowy o próbie przeplatania z Bornholm do Kolobrzegu. We wrześniu szczeciński pływak-maratonek wybierze się do CSRS na międzynarodowe mistrzostwa tego kraju.

Maraton na Jeziorze Wądnica wygrał R. Willes (Belgia) — 6 godz. 45 min. 31 sek. 2. Al. Miery (Egipt) — 6:52.15. 3. T. Brouwer (Holandia) — 6:56.20. Wśród kobiet najlepszy był zawodnik z USA, Zwiłczyłła M. Colpo przed P. Deon. Ta ostatnia dwa tygodnie temu ustanowiła fantastyczny rekord w przepłynięciu kanału La Manche. Wyścig ukończyło 9 kobiet i 11 mężczyzn.

T.R.

O kulcie „świętej” krowy – inaczej

NDYJSCY naukowcy atomowi wyjawili, że w maju 1974 roku przeżyli kilkanaście minut strachu z powodu... „świętej” krowy. Na kilka godzin przed podziemną eksplozją nuklearną na półwyspie poligonie Pokhran w Radżastanie, gdy strażnicy przepędzali zwierzęta z terenów wokół miejsca próby, jakaś krowa zmyliła kierunek i pognęła prosto na środek pola. Naukowcy, obserwujący punkt „zero” z ukrycia odległego o 4 km, zamarli z przerażenia, ponieważ byłoby to w każdej chwili zaważać kopytami o kabel, prowadzący ze stacji do ładunkiem wybuchowym do pomieszczenia kontrolnego. Zerwanie lub choćby uszkodzenie przewodu groziło opóźnieniem próby. Na szczęście krowa przeskoczyła kabel i znikła na horyzoncie.

MOGĘ pójść o zakład, że w tym miejscu wielu czytelników pomyślało sobie, iż jest to jeszcze jeden przykład tego, jak bardzo umiłowanie „świętej” krowy utrudnia życie Hindusom. Stereotypowy obraz Indii jako kraju, po którym w najbardziej nieprawdopodobnych miejscach widać się stada wychudłych „świętych” krow, nie dających prawie mleka, za to wyzerających zboże z pól i warzywa ze straganów, jest wciąż zadziwiająco żywy poza granicami subkontynentu. Umacniają go opowieści turystów o gromadkach bezpańskich krow, chudych jak szkielety, taśmujących ruch kołowy w centrum Delhi, Kalkuty czy Bombay.

W RZECZYWISTOŚCI główną przyczyną kultu krowy w Indiach jest wprost przeciwnie racjonalna. Byłoby to nie nadzanie nad Gangesem praktycznie jedyną się podługową i gospodarkę pozbawioną parę wołów lub przynajmniej jednego wołu, nie ma tu szans przetrwania. W porze żniw lub orki trudno pożytecznie było od sąsiada, gdyż on również pracuje na swym polu. Jeśli zaś nie pracuje, żąda tak wysokiej opłaty, że trzeba zadłużyć się u lichwiarza, a to wcześniej czy później kończy się utratą ziemi. Dlatego każdy rolnik stara się mieć nie tylko parę wołów, ale również ich „wytłórnę”, czyli krowę. Dla wieśniaka indyjskiego krowa jest nie tyle dostarczycielką mleka, ile potencjalną matką nowych wołów. Gospodarstwa

indyjskie są bardzo małe, liczą średnio ok. 2 hektarów ziemi, ale prawie każde z nich trzyma — z konieczności, a nie z powodu kultu krowy — jedną, dwie, trzy i więcej sztuk bydła. W rezultacie Indie mają zatrudnienie bydła — około 180 milionów krow i wołów i ok. 60 milionów bawołów, co jest rekordem światowym.

MLEKA NIEWIELE, ALE POZYTEK JEST...

„STATYSTYCZNA” krowa indyjska daje rocznie niespełna 200 litrów mleka. Cudzo-

Gdyby za radą niektórych Europejczyków posłać do rzeźni część bydła indyjskiego, zwiek zostałby paszy dla pozostałych sztuk, ale spowodowałoby natchmiastową ruinę milionów drobnych chłopów.

To wszystko wiadomo już od pewnego czasu. Jednak ostatnio naukowcy indyjscy i specjaliści zagraniczni pracujący nad Gangesem wykazali, że przy obecnej strukturze własnościowej i obecnym stanie tutejszego rolnictwa byłoby indyjskie zapewnienie maksymalnie sprawne wykorzystanie istniejących zasobów paszowych i wyróżnia

obsługują na ulicach miast indyjskich, ma w rzeczywistości właścicieli i wcale nie walcą się bez celu między domami i samochodami, lecz pasie się, aby wieczorem dać średnio trzy czwarte litra mleka. Bydło to bardzo rzadko dopada straganów z warzywami — bywa wtedy na ogół odpędzane z całą bezwzględnością — natomiast wyżera wszystkie odpadki ze śmietników, rynsztoków i ulic. Nie zabiera więc ono pożywienia człowiekowi ani nie zasługuje na miano „darmozjada”. Trzy czwarte litra mleka dawane przez „krowię łazęcą miejską”, to akurat równowartość dziennego dochodu na głowę 300 milionów najbiedniejszych Hindusów. Właściciel, posiadający kilka krow, choćby najbardziej niepozyorny, jest w porównaniu z większością swych rodaków prawdziwym wybrańcem losu. Niefortunna krowa zabiłana na poligonie Pokhran z pewnością miała właściciela, który czekał na nią wieczorem, by ją wydoić...

Może się to wydać niewiarygodne, ale Indie wykorzystują swe bydło znacznie lepiej niż np. Stany Zjednoczone. Pewien pilny naukowiec, dr Stewart Odendhal, obliczył, że na każdą tysiąc kalorii spożytych przez „statystyczną” krowę indyjską, jej posiadacz otrzymuje 170 kalorii użytecznych (w postaci opalu, sily pociągowej, mleka etc.). Tymczasem typowy wół północnoamerykański hodowany na befsztyki daje człowiekowi w postaci mięsa niespełna 40 kalorii na każde tysiąc kalorii, jakie sam otrzymał w formie paszy. Dr Odendhal podkreśla, że dzieje się tak nie dlatego, iż bydlę indyjskie jest szczególnie produktywne, lecz dlatego, że Hindusi wykorzystują skrupulatnie wszystko, czego tylko mogą im dostarczyć krowy i woły, począwszy od nawozu, a skończywszy na skórze.

Czyli pozory mylą, a w Indiach mylą o wiele częściej i bardziej niż gdzieś indziej. Tych, którzy źle myśleli o indyjskiej „świętej” krowie i jej entuzjastach, proszę niniejszym aby wznieśli okrzyk „Gaj zindabad!” czyli „Niech żyje krowa!”

Ryszard PIEKAROWICZ
(Delhi — PAP)

ziemcom może się to wydać najlepszym dowodem nieopłacalności utrzymywania tak ogromnego stada bydła. Łączą oni kompromitującą niską mleczność hinduskich „kraśul” z zakazem uboju nawet sztuk starych i wyciągają stąd wniosek, że Hindusi przyspieszają głodem, byle dochować wierności kultowi krowy. Tymczasem prawie wszystkie, nawet najchudsze krowy i woły hinduskie spełniają pozytywną rolę. Są one głównie siłą pociagową oraz dawcami nawozu i opalu, a dopiero na końcu źródłem pożywienia (mleka). Zakaz uboju krow chroni bydło przed wybiciem na przednówku, gdy głośniejszy wieśniak hinduski od czuwa pokusę sprzedania bydła mułmańskiemu rzeźnikowi. To, że krowy i woły indyjskie wyglądają tak mało okazale, jest w pierwszym rzędzie następstwem tego, iż całe rolnictwo Indii reprezentuje wciąż dość niski poziom i stanowi kroskopię gospodarczą.

A WIĘC POZORY MYLĄ...

PODOBNOIE tak zwane bepańskie bydło, które turczy-

woodzkich stereotypów. I nadal pozostała nieprzejędną bojowniczką o pokój na całym świecie, o prawda dla ludzi, którzy są ich pozbawieni.

Wychowana w rodzinie filmow-

„Powrót” Jane Fondy

Zbuntowana gwiazda

JAK utrzymuje Lillane David z „Paris Match”, czterdziestolatka już Jane Fonda jest nadal piękna, a może nawet piękniejsza niż dawniej. J. Fonda, która odnalazła swoje szczęście w odrzuceniu wszystkiego, co łatwe, żyje w zgodzie z sobą. Wskazała mi gwiazd filmowych zdołnych

NA ZDJĘCIU: Vanessa Redgrave i Jane Fonda na planie filmu „Julia”, w którym obie znane aktorki zagrały główne role.

Fot.: CAF — UPI

ców (ojciec — znany aktor Henry Fonda, brat — reżyser filmowy Peter Fonda), już w wieku 17 lat występowała na scenie u boku ojca. Role w amerykańskich komediach i melodramatach nie przyniosły jej większej sławy. Dopiero we Francji stała się prawdziwą aktorką i gwiazdą. Sukces w filmie „Barbarella” przyniósł jej olbrzymią popularność. Z czasem — „Oblawa”, „Czyż nie dobiła się koni”, „Klute” (Oskar 1971) — ujawnia swój wielki talent i wybitną osobowość aktorską.

U szczytu powodzenia angażuje się w niestychającym oddaniem i konsekwencją w walce politycznej przeciwko wojnie wietnamskiej. Nie ma czasu na kręcenie filmów. W Hanoi agituje na wiecach. Potem staje się orędowniczką Indian amerykańskich wyrzuconych na margines cywilizacji.

Takie postępowanie nie licuje jednak ze statusem gwiazdy — nie

mogło więc obyć się bez konsekwencji. Przez długi czas Fonda była w nielasce u amerykańskich producentów. Dopiero ostatnio znów stała się modna — producent „rozrywają” ją. Fonda pracuje jednak „u siebie” — jest współproducentem swego ostatniego, ambitnego filmu „Powrót”, który przedstawia spustoszenia, jakie w psychice bohaterów dokonały przeżycia wojny wietnamskiej. „Jestem dumna z tego filmu — powiedziała Jane Fonda — Jest on rezultatem moich długich lat walki o pokój”.

Od blisko 10 lat Jane Fonda tworzy z dziennikarzem, pacyfistą i liberatem Tomem Haydenem dobrą i szczęśliwą parę. Jest właścicielką wspaniałego rancha w Santa Barbara, na stałe mieszka jednak w Santa Monica, w dzielnicy nie zaliczanej do ekskluzywnych. Prowadzi skromne i pogodzone życie rodzinne. Sama prowadzi dom, robi zakupy i opiekuje się dziećmi. Kiedy pracuje — zajmuje się nim Tom. Mieszkanie Jane jest skromnie urządzone. „Meble nie mają żadnej wartości — mówi Jane — ważne są jedynie żywe istoty”. I kiedy prosto-ta tych niewyszukanych wewnątrz gości, Jane dodaje: „Jedyną rzeczą, której wyrzekam się całkowicie, to puszka i marność mego poprzedniego życia”.

Iwona GUNIA-SOLTAN

Uśmiechnij się

— To już chyba najgorszy śmieć!
— Skąd, mamy gorzej!

— Gdy byłem uczniem, to też nie miałem lekkiego życia...

Rys. Juliusz Puchalski

— Najwyraźniej widzę ostatni wiersz.

STOCZNIA SZCZECIŃSKA IM. A. WARSKIEGO

zatrudni pracowników
wykwalifikowanych w zawodach:

stolarz, ślusarz, monter rurociągów okrętowych (hydraulic), malarz, konserwator, izolowacz oraz pracowników niewykwalifikowanych do przyuczenia w zawodach: spawacza, monter kadłubów okrętowych, monter rurociągów okrętowych, izolowacza, stolarza.

Zamiejscowym zapewniamy zakwaterowanie na kwatery prywatnych.

Zgłoszenia przyjmuje i informacji udziela dział kadr Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego, ul. Hutnicza 1 kod 71-642 Szczecin, tel. 21-252.

2960-K

Pracownicy poszukiwani

CUKROWNIA „SZCZECIN”
w Szczecinie, ul. Cukrowa 67

przyjmie do pracy na okres kampanii cukrowniczej 1978/79 — pracowników:

wagowych, procentmistrzów,
pomocy wagowych oraz robotników
niewykwalifikowanych
od 20 września br.

Warunki pracy i płacy zgodnie z Układem Zbiorowym Przemysłu Cukrowniczego. Podania wraz ze szczegółowym życiorysem (nie dotyczy robotników niewykwalifikowanych) kandydatów winni kierować pod w/w adresem do dnia 30 sierpnia br. Dodatkowych informacji udziela dział kadr, tel. 820-011 wewn. 13.

2438-K

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
HANDLU WEWNĘTRZNEGO
w Szczecinie

zatrudni sprzedawców
do sklepów branży przemysłowej
na terenie miasta Szczecina.

Warunki pracy i płacy do omówienia w Dziale Kadr i Szkolenia Zawodowego, al. Wyzwolenia 7, pok. nr 4, tel. 392-41 wewn. 252.

2757-K

„SPOŁEM” WSS
Oddział w Szczecinie

zatrudni natychmiast

kucharza oraz pomoce kuchenne

do nowo otwieranej stołówki
w Stoczni im. Warskiego.

Zgłoszenia przyjmuje i szczegółowe informacje udziela Zespół Ruchu Osobowego, ul. Wyszaka 33/34 pok. 15, tel. 363-12.

2962-K

„SPOŁEM” WOJEWÓDZKA
SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW
ODDZIAŁ W SZCZECINIE

zatrudni

na warunkach umowy zlecenia

AGENTÓW

do prowadzenia sklepów
1—3-osobowych
branży spożywczej i przemysłowej.

Szczegółowych informacji udziela Dział Spraw Pracowniczych Szczecina, ul. Żółkiewskiego 12a pokój 37 II p. tel. 444-71 lub 36-894 wewn. 14.

2867-K

NAUKA

PRZYGOTOWUJE do po-
prawek matematyka, fi-
zyka, chemia, telefon
82-18-22. 13967-G

PRACA

ZAOPIEKUJE się dzie-
ciemi w własnym mie-
steczku. Ełbieta Dene-
ka, al. Piastów 67/10.
13670-G

NIERUCHOMOŚĆ

BONEK kupię. Może
być przeznaczony do
sprzedaży. W rodzio-
nie 2 pokoje, kuchnia,
łazienka, ogród, garaż.
Tel. 388-35. 13962-G

KUPNO

FIAT 130 p. 650, 100-
se — kupię. Tel. 708-48.
13961-G

RÓŻNE

POGOŁOWIE telewizyj-
ne WPRW, Szczecin, ul.
Wielka 26, tel. 388-55 i
366-56, czynne w godz.
8-17. 13962-K

PRZYJME wspólnika do
hodowli nutrii. Oferty: Bu-
ro Ogłoszeń Szczecin
1465

WYDZIERZAWIE lub
kupię hale produkcyjną
o powierzchni 400-500 m.
kw. z wodą i energią
w Szczecinie lub okoli-
cach. Oferty: Bu-
ro Ogłoszeń Szczecin 13681.

GARAŻ do wynajęcia
na Osiedlu Tatrzyskim,
tel. 363-25, wieczorem.

POSZUKUJE garażu —
tel. 750-39, godz. 16-21.
13643-G

GARAŻ dla samochodu
Nysa osobowa w rejonie
Pomorzana wgląd-
nie w śródmieściu po-
szukuje Rejonowe Biuro
Projektów w Szczecinie
ul. Radomska 38a, tel.
82-39-72. 13692-G

LOKALE

GRYFNO — mieszkanie
z ogródkiem z o.s. —
sprzedam. Ul. Pionierów
3/1, tel. 24-58. 14006-G

MIESZKANIE M-3 do
wynajęcia. Tel. 22-02-87,
od godz. 16-17. 13969-G

POKÓJ z kuchnią i ła-
zienką do wynajęcia. —
Rymarska 77. 13980-G
M-3 na pół lub rok do
wynajęcia. Zawadzkiego
166/7. 13697-G

M-3 pilnie kupię. Tylko
śródmieście. Oferty: Bu-
ro Ogłoszeń Szczecin —
13997.

M-2 w nowym budowni-
ctwie pilnie kupię. Tel.
391-44. 14056-G
ODNAJME pokój, tel.
789-59. 13963-G

SPRZEDAŻ

FORDA Mustanga —
sprzedam. Tel. 613-286.
14014-G

SYRENE 166, sprzedam.
Tel. 771-96. 13982-G

SYRENE 168 oraz części
sprzedam. Al. Wyzwolen-
nia 55. 13959-G

SKODA S 100 L (1974 r.)
sprzedam. Oferty: Bu-
ro Ogłoszeń Szczecin 13977.

KOMUNALNE
PRZEDSIĘBIORSTWO
REMONTOWO-
BUDOWLANE NR 2
w Szczecinie,
ul. Twardowskiego 18a

ogłasza

zapisy chłopców
w wieku 16 — 18 lat

NA NAUKĘ ZAWODU
w następujących
specjalnościach:

- murarz-tylnik
- dekarz-błacharz
- cieśla-posadzkarz
- instalator c. o. i wod.-kan.
- elektryk

Przyuczenie do zawodu trwa 12 m-cy.
Wynagrodzenie — 600 zł miesięcznie
oraz premia do 25 proc. za dobre
wyniki w pracy.

Po ukończeniu przyuczenia do za-
wodu gwarantujemy pracę w akor-
dzie oraz wysokie zarobki.

Zgłoszenia prosimy kierować pod
adresem przedsiębiorstwa: Szczecin,
ul. Twardowskiego nr 18, pok. 21,
tel. 350-61 do 65.

Przedsiębiorstwo nie posiada
zakwaterowania. 2961-K

FIAT 130 3p (1976) —
sprzedam. Tel. 744-57, od
godz. 17-18. 13962-G

NOVY samochód Fiat
130 p — sprzedam. Tel.
323-979. 13969-G

FIAT 135 p (1977) —
sprzedam. Tel. 469-42. 13962-G

NOWA Łada sprzedam.
Lampę 3/19. 13914-G

ŁADA 1300 S — sprze-
dam. Tel. 750-55. 13978-G

WARTBURGA 263, stan
bardzo dobry — sprze-
dam. Tel. 363-43, po 16.
13906-G

PRZYCZEPE campingo-
wą N-126 — sprzedam.
Arkońska 19/2. 14191-G

FIAT 126 p (1974) —
sprzedam. Tel. 233-085.
13139-G

VOLVO 144 (1971) sprze-
dam. Ul. Kołłątaja 31/1.
13915-G

MOSKWIKA 407 i WSK
175 z przyczepką oca-
zynnie sprzedam. Dąbia,
Szybówkowa 1. 13950-G

PIANINO sprzedam. —
Tel. 23-47-38. 13967-G

APARAT fotograficzny
„Minolta” z kompletem
wyposażenia, sprzedam.
Ściegiennego 10/6, od
godz. 17. 13914-G

SILNIK, szybki oraz in-
ne części do Mini-Mor-
tisa sprzedam. Telefon
23-63-55. 13906-G

KAMERA japońska Chi-
non 353 XL, color, fo-
nia, 8 mm, super, ko-
zuch damski, nowy —
sprzedam. Gen. Bema
6/4. 13992-G

Samodzielne krawcowe
do ośrodków usług „Praktyczna „Pani”
oraz roznościeli miska
zatrudni natychmiast
„SPOŁEM” WSS Oddział w Szczecinie.
Zgłoszenia: Szczecin, al. Jedności Narodo-
wej 23, wejście od Niedziałkowskiego w
godz. od 7-15, tel. 222-716.

2963-K

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO ENERGETYKI CIEPLNEJ
w Szczecinie, ul. Dembowskiego 6

organizuje na terenie Szczecina, Polic, Podjuch nieodpłatnie

KURS PALACZY CENTRALNEGO OGRZEWANIA

DLA KOBIET I MĘŻCZYZN.

Absolwenci po ukończeniu kursu zostaną skierowani do pracy w tutejszym
przedsiębiorstwie na stanowisku palaczy c.o.

Zajęcia na kursie odbywać się będą w godzinach popołudniowych.

Czas trwania kursu około 6 tygodni.

Zapisy przyjmuje i informacji udziela dział kadr i szkolenia, w godz. 7-15,
tel. 22-52-14 wewn. 34 lub 35.

2993-K

Elżbiecie Czech

wyrazu szczerzego współczucia
z powodu śmierci

OJCA

składają:

dyrekcja, Rada Zakładowa
i współpracownicy z SPUSB
w Szczecinie.

KOMUNALNE

PRZEDSIĘBIORSTWO

REMONTOWO-BUDOWLANE NR 1

w Szczecinie, ul. Potulicka 59

przyjmuje w ramach dochodzącego
Ochotniczego Hufca Pracy

CHŁOPCÓW

W WIEKU OD 16—18 LAT

z ukończoną szkołą podstawową
względnie bez ukończenia szkoły
podstawowej

DO PODSTAWOWEGO
STUDIUM ZAWODOWEGO

w celu przyuczenia w zawodach:

- murarz
- betoniarz-zbrojarz
- cieśla-stolarz
- malarz budowlany
- dekarz-błacharz
- posadzkarz
- monter c. o.
- monter urządzeń wod.-kan.
- elektromonter

W czasie pracy w hufcu junacy
otrzymują:

- wynagrodzenie miesięczne
w wys. 600 zł
- premię do 25% wynagrodzenia
- odzież ochronną i roboczą

Przyuczenie do zawodu trwa jeden
rok. Zgłoszenia przyjmowane są
przez przedsiębiorstwo (adres jak
wyżej) w pokoju nr 28 — w godz.
8-12, do dnia 31 sierpnia br.

Przedsiębiorstwo nie zapewnia
zakwaterowania.

2811-K

„KURIER SZCZECIŃSKI” — DZIENNIK ROBOTNICZEJ SPÓŁDZIELNI WYDAWNICZEJ „PRASA — KSIĄŻKA — RUCH”. WYDAWCA: Szczecińskie Wydawnictwo Prasowe w Szczecinie. REDAKCJA I ADMINISTRACJA: 70-550 Szczecin, pl. Holdu Pruskiego 8 skrytka pocztowa 70-962. REDAGUJE KOLEGIUM. TELEFONY: centrala 430-31, sekretariat red. naczelny 497-41, sekretariat redakcji 467-21, sekretariat techniczny 430-21 (wewn. 83), dział miejski 462-35, dział sportowy 379-50, dział łączności z czytelnikami 430-21. Biuro Ogłoszeń 384-34, red. poranna (po godz. 6) 234-028, 234-230, dalekopisy 234-018. Prenumeratę na kraj przyjmują Oddziały RSW „Prasa — Książka — Ruch” oraz Urzędy Pocztowe i doręczyciele w terminach do 25 listopada na styczeń i kwartał i półrocze roku następnego na cały rok następnego do 19 każdego miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty na pozostałe okresy roku bieżącego. Cena prenumeraty rocznej — 312 zł. Zakłady pracy instytucji i organizacji składają zamówienia na prenumeratę w miejscowym Oddziale RSW, a w miejscowościach, w których nie ma tego Oddziału w Urzędach Pocztowych bądź u doręczycieli. Natomiast prenumeratorzy indywidualni wyłącznie w Urzędach Pocztowych bądź u doręczycieli. Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 50 proc. droższa przyjmuje RSW „Prasa — Książka — Ruch” Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 38, 00-558 Warszawa konto PKO nr 151-11. Nr indeksu 3661. Druk: Szczecińskie Zakłady Graficzne. A-6

Warto znać
te numery

Pogotowie Ratunkowe: tel. 999.
Pogotowie MO: tel. 997.
Straż Pożarna: tel. 998.
Pogotowie Gazowe: tel. 992.
Pogotowie Dźwigowe: tel. 982.
Pogotowie Lokatorskie: tel. 986.
Pogotowie Spółdzielcze: tel. 222-415.
Pogotowie Drogowe PZMot.: tel. 981.
Pogotowie Motoryzacyjne: tel. 882-473 „Polmozyby” ul. Białowiejska 2.
Pogotowie Telewizyjne: tel. 339-55 i 336-86, ul. Wielka 25.
Telefon zaufania: 722-32.

PROSZĘ O GŁOS

Przeciwko
chamstwu

SZANOWNY PANIE REDAKTORZE

8 BM, przeczytałam w Waszej gazecie notatkę pt. „Cham za kierownicą” o sycyli, do jakiejś drogi, kierowca kierowca tak sobie a pasażerem. Jestem również oburzona takim zachowaniem się kierowcy, które trze-

ba jak najgłośniejszą potęgę. Podobny wypadek spotkał i mnie, 8 bm, o godz. 22.35 na peli tramwajowej przy ul. Podmiejskiej wsiadłam do tramwaju linii nr 9. Wraz ze mną była moja koleżanka i jej mąż. W dniu tym był okropny deszcz i wicher. Wsiadłszy szybko do tramwaju, który stał na peli i wszystko wskazywało na to, że za chwilę ruszy. Gdy chcieliśmy skasować bilety, podszedł do nas młody mężczyzna, który zaczął nas torturować i krzyknął: „Proszę w tej chwili opuścić tramwaj, tu nie jest przystanek!” Odpowiedziałam, że przecież jest bardzo silny wiatr i deszcz, więc chyba nie się nie stanie jeśli pozostaniemy w tramwaju, skoro już wsiadliśmy. Niestety, młody mężczyzna wykrzyknął, że musimy wynieść w tej chwili iść na przystanek.

Opuściłszy zatem tramwaj, aby się udać na pobliski przystanek, motorzyści zaś zamknali drzwi i tramwaj ruszył. Biegliśmy za nim około 100 metrów, dogaliśmy go z zewnątrz i przemknęliśmy. Powiedzieliśmy motorzyście, że zachowaliśmy się po chamsku, traktując nas jak smatki. Wówczas widzieliśmy dwóch kobiet i mężczyzn zmuszonych do biegu za tramwajem podczas ulewnej deszczu. Motorzyści przez cały czas jechali i krzyknęli coś pod naszym adresem.

Milo jest czytać o strażakach, którzy bezinteresownie pomagają dzieciom z dzieckiem, ale wypadki chamstwa i bezczelności trzeba potępiać. Motorzyści, którzy zachowali się tak po chamsku, grożą nam karą wój o numerze pierwszego wagonu 622.

TERESA T.
(Nazwisko i adres znane redakcji)

Tańczą słonie, niedźwiedzie i foki

Cyrkowe emocje

CYRK — widowisko pod namiotem, oparte o nieudane przedstawię wymagające ogromnej sprawności fizycznej — cieszy się niezmiennym zainteresowaniem publiczności. Nieprzypadkowe jest to, że za najatrakcyjniejszą formę występu autorów przy gromadzeniu środków na cele społeczne uważa się w tym czasie, który parają się tym niecodziennym zawodem: cyrkowcami występującymi.

Jak co roku, tak i tego lata przyjechał do Szczecina Cyrk Wielki. Ma on przygotowany duży, starannie opracowany program, w którym mieszczą się wszystkie tradycyjne popisy: ewolucje na trapezie, na wrotkach, prezentacje akrobaticzne, żonglerki oraz fesy. Widzowie oglądają występy słoni, niedźwiedzi, koni, foki, psów, osiołków a nawet i... Powszechnym są akrobacje na jadącym motocyklu.

W tegorocznym programie obserwujemy wielką, nie zatrzymaną przechyl w stronę imprezy rozrywkowej, z mniejszym udziałem popularnego zrecenzionowania. Nie ma akrobacji rękami, nie ma sztuk magicznych, komicy nie parodiują umiejętności swoich kolegów, zostają przy humorze słowno-sytuacyjnym.

Duży jest udział fesy, zawsze cieszący najmłodszą i najwrażliwszą publiczność — dzieci. One też przede wszystkim mają na cyrkowych występach największą radość. Dostarczają jej akrobaci: J. Malacki, zespół Biedziak, K. i J. Lewandowscy, S. Sejbuk i Trio Ciasian (Rumunia); żonglerzy: A. i J.

Czekamy na estetyczne stragany

„Dzikie” handel
czas ucywilizować

„DZIKIE” stragany uliczne z warzywami i kwiatami rozgościły się na dobre w szczecińskim śródmieściu. Przed każdym niemal „Delikatesami” powstały kolonie przekupniów. Wystarczy przyrzeć się narażnikowi Bramy Portowej przed sklepem firmowym „Wedla”, skrzyżowaniu ul. Krzywoustego z ul. Bogusława, al. Wojska Polskiego i Wywolenia. Jakkolwiek byśmy się nie zrymali na obecność tego rodzaju handlu, — stanowi on ważne uzupełnienie sieci sklepów spożywczych. Warzywa i kwiaty z prymitywnych straganików i stoisk są — przynajmniej — świeże i można je kupić o każdej porze dnia.

A JEDNAK z mieszanymi uczuciami spoglądamy na ten „perski” — krzykliwy i niezbyt schludny — rynek na eksploatowanych trasach grodu Gryfa. Nie ulega wątpliwości, że towary rozłożone wprost na chodniku tamują ruch i nie zdołają miasta. Warzywa sprzedaje się wprost z worków, koszyków, zniszczonych skrzyń wyścielanych gazetami, kwiaty — z porzuconych puszek i wiader. Kiedy wraz z nadejściem zmroku sprzedawcy odchodzą — pozostaje po nich moc śmieci.

Kilka lat temu proponowano rozwiązanie skrajnie i drastyczne: przepędzenie na cztery wiatry nie zreszonych sprzedawców z ulic śródmieścia na targ turzyński. Dział nie rozsadny nie proponuje tak radykalnej akcji. Aby pogodzić społeczną potrzebę z wymogami porządku i estetyki, trzeba jednak narzucić ulicznym sprzedawcom pewne niezbędne rygory.

SKLECONE były jak, brudne i niechlujne stoiska zastąpić należy jednokolorowymi betonowymi straganikami, takimi jakie ustawiono już przy pl. Lenina i na kwiatowym ryneczku przed fontanną przy al. Wojska Polskiego. Takie betonowe stoiska można przy tym ustawić w ten sposób, by nie tarasowały chodnika i wejścia do sklepów, by sprzedawcy nie mieli się jeden przy drugim.

Zadaniem miłoci byłoby oczywiście przestrzeżenie porządku, czystości i estetyki w rejonach wyznaczonych do ulicznego sprzedaży. W ten sposób rozwijający się handel sprzedaż uliczna zostałaby ujęta w pewne ramy, niezbędne w

dużym mieście. Już wiadomo, gdzie należałoby stragany takie postawić — lokalizację wyznaczyło samo życie. Szczecińskie przyzwyczaiły się świeże warzywa i kwiaty kupować przy Bramie Portowej, przy alejach: Wywolenia, Jedności Narodowej, Wojska Polskiego, ul. Krzywoustego. Potrzeba rozstawienia w miejscach murowanych stoisk — prostych i estetycznych — powstał już trzy lata temu, lecz jakos jego realizacja utknęła w pół drogi. Dziś, kiedy już nikt nie neguje racji istnienia ulicznego handlu, czas najwyższy doprowadzić rzecz do końca. Czekamy zatem na konsekwentne działanie Urzędu Miejskiego w tej mierze.

(Mace)

„Zalóm” daje przykład

TUŻ przed wjazdem do Fabryki „Zalóm” Emu-Zalóm” stoi od niedawna wielki, stalowy kwiat. Jego płatki co kilka minut zamykają się i rozchylają. Ta ruchoma konstrukcja zatrzymuje wzrok wszystkich przechodzących, wśród kolorowych rabatów wygląda interesująco. Pomysł takiego właśnie trwałego elementu dekoracyjnego przed fabryką niewątpliwie należy do bardzo oryginalnych.

Ten zakład pracy z całą pewnością należy do najpiękniejszych ulicznych kwiatów. Kwiaty, ładnie przystrojone trawniki, rozmaite kze-

wy są dobrze skomponowane i wtopione w leśny pejzaż. Nie poprzestaje się tu zresztą jedynie na typowych rabatach, tworzących na większych przestrzeniach barwne, dywanowe wzory. „Zalóm” jest bowiem jednym z Szczecińskich zakładów, gdzie znajduje się dużo kwiatów i rabat. Najbardziej kwiaty tworzą barwne kule i bryły, niektóre układają się w pierwsze litery nazw poszczególnych wydziałów produkcyjnych. W ostatnim czasie przed budynkiem administracyjnym pojawiła się również piękna fontanna, a w głębi zakładu abstrakcyjne kompozycje z metalu oraz nowoczesna w formie — także z metalu — figura kobiety.

Okazuje się, że piękne, zielone otoczenie zawdzięcza „Zalóm” staraniom wszystkich pracowników. Każdy wydział ma pod opieką swój rejon i jest odpowiedzialny za podlewanie, pielęgnowanie, okresowe zmianie kwiatów i strzyżenie trawników. Ci, którzy wywiązują się z tego nadobowiązkowego zadania najlepiej — dostają nagrody i wyróżnienia. Oprócz bowiem konkursu „Caly Szczecin w kwiatkach” w którym „Zalóm” uczestniczy, na własny użytek racjonalnie: „Caly fabryka w kwiatkach”. Ludzie polubili zielen. Ha, są teraz dumni z otoczenia swego zakładu, które prezentuje się tak ładnie dzięki wysiłkowi całej załogi.

Już teraz myśli się tu, co robić w roku przyszłym, jakie wprowadzić nowe elementy. Ponysł stłodo kwiatu narodził się w listopadzie ub. roku, zaraz po zakończeniu rywalizacji. Autorem projektu był plastyk Jan Jędraszewski, a spawacz z fabryki Józef Pils połączył poszczególne części w całość.

Fot.: Z. Jodkowski

Pastwisko

na al. Wojska Polskiego?

NIEMALE dziwienie wśród przechodniów i zdenerwowanie w szeregu kierowców wywołuje widok stad krów, pasących się na... reprezentacyjnej al. Wojska Polskiego. I mimo że chłodne, mroźne warunki nie dotarli do samego centrum, to jednak ich widok w okolicach toru crossoowego wywołuje złostne komentarze. Niektórzy twierdzą, że jest to nowa koncepcja koszenia miejskich trawników...

(Mace)

Irena Jarocka
w „Kaskadzie”

NA zaproszenie Szczecińskiej Agencji Artystycznej od 14 do 18 sierpnia w programie Variete-Kaskada występować będzie Irena Jarocka.

NA ZDJĘCIACH: żywa rzeźba w kształcie wieloboku i stalowy kwiat w całej swej krasie.

Fot.: Z. Jodkowski

PTTK zaprasza

KLUB Turystów Pieszych „Wierciploty” organizuje w niedzielę wycieczkę po Górach Bukowych (długość trasy ok. 10 km). Zbiórka uczestników o godz. 8.30 na Baśnię Górną.

Najmłodszy Klub Turystyczny „Wierciploty” zachęca do udziału w wycieczce pieszej „w nieznane” (długość trasy ok. 8 km). Zbiórka uczestników o godz. 10 na peli tramwajowej „5” przy Stoczni Szczecińskiej.

Fot. Z. Jodkowski

CAŁY
SZCZECIN
W
KWIATKACH

78

To ciągle poszukiwanie najładniejszej oprawy fabryki, wprowadzenie trwałych elementów dekoracyjnych, wspólna troska o pielęgnację zieleni — zasługują na podziw. Ładnie, kolorowo powinno być bowiem przed każdą instytucją, fabryką, zakładem pracy. „Zalóm” daje przykład innym.

(Wys)

Notatnik szczeciński

● OD DZIŚ rozpoczyna działalność wakacyjny Interklub „Konkurs”. W programie: w każdy wtorek „Kino wakacyjne” o godz. 19 oraz „Witki Jarzowe” o godz. 21 do 1. w piątek „Kino Interesujących Filmów” z cyklem „Film a literatura”, codziennie z wyjątkiem poniedziałków — wieczorki taneczne, prezentacje zespołów muzycznych, kabaretów, piosenkarzy.

● JUTRO, w niedzielę o godz. 12 w Sali Muzeum przy Wałach Chrobrego zostaną wyświetlone filmy o Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego.

● DOM Kultury SM „Wspólny Dom” oraz działające przy DK Ogólnopolskie „Pasta-Rugia” zapraszają młodzież w wieku 14-18 lat do udziału w Turnieju Tenisa Stółnego, który odbędzie się w poniedziałek o godz. 17 na boku przy ul. Kazimierza Królewicza 59. Zapisy chętnych na miejscu.

Szkody na cmentarzu

WICHURA ulewa, jakie przesyła nad miastem w ub. wtorek, spowodowały również wiele szkód na Cmentarzu Centralnym. Niektóre pomniki zostały rozbite przez padające drzewa, a wiele grobów na skutek podmycia przez wodę — zawadło się.

Pracownicy PZM oraz krowni zmarłych usuwają teraz szkody.

(d)